

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Kdo je Ježíš? — Biblická studie KJV se Strongovými čísly

KDO JE JEŽÍŠ · PRŮCHOD BIBLÍ, OD GENESIS PO ZJEVENÍ

Základní biblická nauka — Evangelium Ježíše Krista

ÚVODNÍ SLOVO

Sedm set let předtím, než se Ježíš narodil, prorok napsal, jak bude toto dítě nazváno. Není to jméno, které byste dali člověku. Abyste mohli číst tuto studii, nemusíte věřit ničemu. Musíte být pouze ochotni se podívat. Téměř každý žijící člověk slyšel jméno Ježíš. Mnohem méně lidí si přečetlo, co o něm samotná Bible říká, a sami to zvážili. Na tom, čemu dnes věříte, a čemu jste byli učeni, nám nezáleží. Jsme rádi, že jste zde, abyste si rozšířili své chápání Ježíše z původního zdroje. Každý verš je vytištěn v plném znění, abyste viděli celou větu, a ne jen její část. Kde Bible něco přímo uvádí, tato studie to tak říká. Kde závěr vychází z porovnání veršů vedle sebe, tato studie to říká také. Nic zde nezávisí jen na slově kterékoli osoby. Nyní si přečtěte, co prorok napsal.

OTEVÍRACÍ KOTVA

Izaiáš 9:5 (KJV 9:6) Kdyžto všickni bojovníci předěšeni, a roucha ve krvi zbrocena, ano což hořeti mohlo, i ohněm spáleno.

DÍTĚ SE NÁM NARODILO + SYN JE NÁM DÁN → A BUDE NAZVÁNO JEHO JMÉNO SILNÝ BŮH.

Sedm set let před narozením Ježíše napsal prorok, že toto dítě bude nazváno Silný Bůh. Dítě Ježíš leželo v jeslích. Přečtěte si verš pomalu. Tyto verše vyjadřují celé poselství tohoto studia.

A. BŮH, KTERÝ ŘEKL „UČIŇME“ — JEDEN BŮH, A VÍCE NEŽ JEDEN, KDO MLUVÍ

A1. Genesis 1:26 Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovědy, a nade vší zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi. (27) I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

UČIŇME ČLOVĚKA K OBRAZU NAŠEMU, PODLE PODOBENSTVÍ NAŠEHO → I STVOŘIL BŮH ČLOVĚKA K OBRAZU SVÉMU.

(Mé osobní myšlenky: Přečti si Genesis 1:26 a Genesis 1:27 společně. Nežjemňuj rozdíl mezi těmito dvěma verši. Genesis 1:26 říká „my" a „náš." Genesis 1:27 říká „svůj obraz" a „Bůh stvořil," obojí v jednotném čísle. Bible uvádí oba verše vedle sebe bez omluvy. Bible je prostě obojí uvádí.)

A2. Genesis 3:22 Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, věda dobré i zlé; pročež nyní, aby nevztáhl ruky své, a nevzal také z stromu života, a jedl by, i byl by živ na věky, vyžeňme jej.

HLE, ČLOVĚK UČINĚN JEST JAKO JEDEN Z NÁS, VĚDA DOBRÉ I ZLÉ.

A3. Genesis 11:7 Protož sstupme a změťme tam jazyk jejich, aby jeden druhého jazyku nerozuměl.

POJĎME, SESTUPME + ZMAŤME JEJICH JAZYK.

A4. Izaiáš 6:8 Potom slyšel jsem hlas Pána řkouceho: Koho pošli? A kdo nám půjde? I řekl jsem: Aj já, pošli mne.

KOHO POŠLU + KDO NÁM PŮJDE?

(Mé osobní myšlenky: Podívejte se pozorně na Izaiáš 6:8. Tento jeden verš obsahuje obě formy v téže větě: „Koho pošlu" a „kdo nám půjde." Stejný mluvčí používá jednotné i množné číslo společně. Nejde o chybu v psaní, ani o to, že by Bůh použil množné číslo k popsání sebe samotného v jednotném čísle. Stejný vzorec se opakuje mnohokrát, v mnoha různých knihách Bible, po mnoho staletí.)

A5. Deuteronomium 6:4 Slyš, Izraeli, Hospodin Bůh náš, Hospodin jeden jest. **[H259 echad ■]**

SLYŠ, IZRAELI, HOSPODIN BŮH NÁŠ, HOSPODIN JEDEN JEST.

(Mé osobní myšlenky: Deuteronomium 6:4 ovládá celou tuto studii. Existuje jeden Bůh, a jen jeden: ne dva, ne tři, ne mnoho. Kterýkoli verš v této studii, který by naznačoval druhého Boha, je čten špatně, a Deuteronomium 6:4 je zkouškou pro to. Všimněte si hebrejského slova, které tento verš používá pro „jeden“. Tím slovem je echad. Je to totéž slovo, které se používá, když jsou večer a ráno nazvány JEDNÍM dnem, ačkoli den má dvě části, a když jsou muž a jeho žena nazváni JEDNÍM tělem, ačkoli jsou dva lidé. Bible zvolila pro „jeden“ slovo, které v sobě umožňuje více než jednu osobu. Genesis 1:26 pak zaznamenává, jak Bůh říká „učiňme“.)

A6. Izaiáš 45:5 Já jsem Hospodin, a není žádného více, kromě mne není žádného Boha. Přepásal jsem tě, ačkoli mne neznáš

JÁ JSEM HOSPODIN + A NENÍ ŽÁDNÉHO VÍCE + KROMĚ MNE NENÍ ŽÁDNÉHO BOHA.

(Moje osobní myšlenky: Izaiáš 45:5 uvádí druhou stranu této pravdy a tato studie se jí nebude vyhýbat. Bůh jasně prohlašuje, že kromě něho není žádný Bůh. Cokoli tyto další stránky naleznou, nemůže nikdy přidat druhého Boha. To, co skutečně naleznou, je podivnější a lepší než druhý Bůh: jediný Bůh, který se dává poznat lidem.)

B. TEN, KTERÝ JE NAZÝVÁN ANDĚLEM HOSPODINOVÝM — A KTERÝ JE TAKÉ NAZÝVÁN BOHEM

Hebrejské slovo přeložené jako „anděl“ je malak (H4397). Malak znamená ten, kdo je poslán. Malak pojmenovává poslání té poslané osoby, nikoli její povahu. Všimněte si, co Bible dělá s touto konkrétní poslanou osobou v následujících příbězích.

B1. HAGAR NA POUŠTI — POJMENOVÁVÁ HO

Genesis 16:7 Našel ji pak anděl Hospodinův u studnice vody na poušti, u studnice té, kteráž jest při cestě Sur. **[H4397 malak ■]** (8) A řekl: Agar, děvko Sarai, odkud jdeš, a kam se béřeš? I řekla: Od tváři Sarai paní své já utíkám. (9) Tedy řekl jí anděl Hospodinův: Navrať se ku paní své, a pokoř se pod ruku její. (10) Opět řekl anděl Hospodinův: Velice rozmnožím símě tvé, aniž bude moci sečteno býti pro množství.

ANDĚL HOSPODINŮV ŘEKL: VELMI ROZMNOŽÍM TVÉ SEMENO.

Genesis 16:13 I nazvala Agar jméno Hospodinovo, kterýž mluvil jí: Ty jsi silný Bůh vidění; nebo řekla: Zdaliž teď také nevidím po tom, kterýž mne viděl?

I NAZVALA AGAR JMÉNO HOSPODINOVO, KTERÝŽ MLUVIL JÍ: TY JSI SILNÝ BŮH VIDĚNÍ.

(Mé osobní myšlenky: Dvě věci v Genesis 16 by měly čtenáře zastavit. Za prvé, ten, kdo je nazván "anděl Hospodinův," říká: "Rozmnožím semeno tvé." Neříká: "Hospodin rozmnoží semeno tvé." Mluví jako ten, kdo sám koná rozmnožení. Za druhé,

samotný biblický text, nikoli Hagarino mínění, nazývá tohoto anděla Hospodinova "Hospodinem, kterýž mluvil k ní." Hagar nazývá tutéž osobu "Ty, Bože silný." Vyprávěč knihy Genesis se s Hagar shoduje.)

B2. RUKA NAD IZÁKEM — PŘÍSAHÁ SÁM SEBOU

Genesis 22:11 Tedy zavolal na něho anděl Hospodinův s nebe a řekl: Abrahame, Abrahame! Kterýžto odpověděl: Aj, já. (12) I řekl jemu: Nevztahuj ruky své na dítě, aniž mu co číň; neboť jsem již poznal, že se Boha bojíš, když jsi neodpustil synu svému, jedinému svému pro mne.

KDYŽ JSI NEODPUSTIL SYNU SVÉMU, JEDINÉMU SVÉMU PRO MNE.

Genesis 22:15 Zvolal pak anděl Hospodinův na Abrahama podruhé s nebe (16) A řekl: Skrze sebe samého přísáhl jsem, praví Hospodin, poněvadž jsi učinil tu věc, že jsi neodpustil synu svému, jedinému svému: (17) Požehnám velmi tobě, a velice rozmnožím símě tvé jako hvězdy nebeské, a jako písek, kterýž jest na břehu mořském; nadto dědičně vládnouti bude símě tvé branami nepřátel svých. (18) Ano požehnání budou v semeni tvém všickni národové země, proto že jsi uposlechl hlasu mého.

PRAVÍ HOSPODIN, PONĚVADŽ JSI UČINIL TU VĚC → ANO POŽEHNÁNÍ BUDOU V SEMENI TVÉM VŠICKNI NÁRODOVÉ ZEMĚ.

(Mé osobní myšlenky: Uvažujte o dvou frázích v Genesis 22:11-18. První fráze zní: „Neodepřel jsi mi syna svého.“ Abraham obětoval svého syna Bohu. Mluví v této frázi říká, že syn nebyl odepřen mluvčímu. Druhá fráze zní: „Skrze sebe samého jsem přísáhl, praví Hospodin.“ Ve starověku člověk přísahal při někom větším, než byl on sám. Stvořený posel, který pouze doručuje zprávu, nepřisáhá při sobě samém. Stvořený posel nepodepisuje přísahu smluvním jménem Božím. Židům 6:13 uvádí důvod. Židům 6:13 říká, že Bůh přísahal sám při sobě. Židům 6:13 uvádí důvod: „protože neměl při kom větším přísahati.“)

B3. JÁKOB ZÁPASÍ S MUŽEM — A POJMENUJE TO MÍSTO „TVÁŘ BOŽÍ“

Genesis 32:25–32:27 (KJV 32:24-26) A vida, že ho nepřemůže, obrazil jej v příhbí vrchní stehna jeho; i vyvinulo se příhbí stehna Jákobova, když zápasil s ním. (25) A řekl: Pusť mne, nebť zasvitává. I řekl: Nepustím tě, leč mi požehnáš. (26) I řekl jemu: Jaké jest jméno tvé? Odpověděl: Jákob.

ZÁPASIL S NÍM MUŽ → NEPROPUSTÍM TĚ, LEČ MI PRVE DÁŠ BLAHOSLAVENSTVÍ.

Genesis 32:29–32:31 (KJV 32:28-30) I otázal se Jákob, řka: Oznam, prosím, jméno své. Kterýžto odpověděl: Proč se ptáš na jméno mé? I dal mu tu požehnání. (29) Tedy nazval Jákob jméno místa toho Fanuel; nebo jsem prý viděl Boha tváří v tvář, a zachována jest duše má. (30) I vzešlo mu slunce, když pominul místa toho Fanuel, a kulhal na nohu svou.

JAKO KNÍŽE MĚL JSI MOC U BOHA → VIDĚL JSEM BOHA TVÁŘÍ V TVÁŘ, A ZACHOVÁN JEST ŽIVOT MŮJ.

(Mé osobní myšlenky: Text Genesis 32 nazývá tuto osobu mužem. Tento muž, který zápasí s Jákobem, říká, že Jákob má moc S BOHEM. Jákob pojmenovává to místo „tvář Boží“. Jákob říká, že jeho život byl zachován. Jákob žádá tohoto muže o jméno. Jákob nedostává žádné jméno, pouze protiotázku. Zapamatuj si tuto nezodpovězenou otázku o jméně. Stejná otázka se objevuje znovu, v jiné knize Bible, o stovky let později.)

B4. KEŘ, KTERÝ HOŘEL — ANDĚL, KTERÝ JEST JÁ JSEM

Exodus 3:2 Tedy ukázal se mu anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, keř hořel ohněm, a však neshořel. (3) Protož řekl Mojžíš: Půjdu nyní, a spatřím vidění toto veliké, proč neshoří keř. (4) Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, zavolal naň Bůh z prostředku kře, a řekl: Mojžíši, Mojžíši! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem. (5) I řekl: Nepřistupuj sem, szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest. (6) A řekl: Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zakryl Mojžíš tvář svou, (nebo se bál), aby nepatřil na Boha.

ANDĚL HOSPODINŮV SE UKÁZAL V PLAMENU OHNĚ → BŮH NA NĚJ ZAVOLAL Z PROSTŘED KEŘE.

Exodus 3:14 I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto díš synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám.

JSEM, KTERÝŽ JSEM → JSEM POSLAL MNE K VÁM.

(Mé osobní myšlenky: Exodus 3:2 říká anděl Hospodinův. O dva verše dále, Exodus 3:4, říká Hospodin a Bůh. Tentýž keř, tentýž oheň a tentýž hlas se objevují v obou. Bible to nikdy nepovažuje za rozpor. Tentýž hlas pak vyslovuje jméno, které Izrael ponese navěky: JSEM, KTERÝ JSEM.)

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — hořící keř a Ježíš v chrámových nádvořích

Jan 8:56 Abraham, otec váš, veselil se, aby viděl den můj, i viděl, a radoval se. (57) Tedy řekli jemu Židé: Padesáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl? (58) Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prve nežli Abraham byl, já jsem. (59) I zchápali Židé kamení, aby házeli na něj. Ježíš pak skryl se, a prošel skrze ně, vyšel z chrámu, a tak jich znikl.

DŘÍVE NEŽLI ABRAHAM BYL, JÁ JSEM → I ZDVIHLI KAMENÍ, ABY HÁZELI NA NĚJ.

(Mé osobní myšlenky: Postavte tyto dvě scény vedle sebe a nechte rozdíl, ať učí. U keře hlas z ohně říká JÁ JSEM. Mojžíš si u keře zakrývá tvář. V chrámu muž stojící před zástupem říká JÁ JSEM. Zástup bere kameny. Zástup nebyl zmaten tím, co Ježíš řekl. Zástup Ježíšovi rozuměl přesně. Zástup posoudil Ježíšova slova jako hodná ukamenování. Všimněte si také, že Ježíš neřekl „dříve než byl Abraham, JÁ JSEM BYL.“ Ježíš řekl JÁ JSEM.)

B5. MANOACH A JEHO ŽENA — JMÉNO, KTERÉ JE PODIVUHODNÉ

Soudců 13:3 I ukázal se anděl Hospodinův ženě té a řekl jí: Aj, nyní jsi neplodná, aniž jsi rodila; počneš pak a porodíš syna.

I UKÁZAL SE ANDĚL HOSPODINŮV ŽENĚ TÉ A ŘEKL JÍ → POČNEŠ PAK A PORODÍŠ SYNA.

Soudců 13:17 Řekl opět Manue andělu Hospodinovu: Jaké jest jméno tvé, abychom, když se naplní řeč tvá, poctili tebe? **[H6383 piliy ■]** (18) Jemuž odpověděl anděl Hospodinův: Proč se ptáš na jméno mé, kteréž jest divné?

PROČ SE PTÁŠ NA JMÉNO MÉ, KTERÉŽ JEST DIVNÉ?

Soudců 13:20 Nebo když vstupoval plamen s oltáře k nebi, vznesl se anděl Hospodinův v plameni s oltáře, Manue pak a manželka jeho vidouce to, padli na tvář svou na zemi. (21) A již se více neukázal anděl Hospodinův Manue ani manželce jeho. Tedy porozuměl Manue, že byl anděl Hospodinův. (22) I řekl Manue manželce své: Jistě my zemřeme, nebo jsme Boha viděli.

MANUE PAK A MANŽELKA JEHO VIDOUCE TO → JISTĚ MY ZEMŘEME, NEBO JSME BOHA VIDĚLI.

(Mé osobní myšlenky: V Soudcích 13 vynikají tři věci. Manoach žádá o jméno, přesně jako to učinil Jákob v Genesis 32. Jméno je Manoachovi opět odepráno, tentokrát s uvedeným důvodem. Hebrejské slovo uvedené pro tento důvod je piliy (H6383). KJV překládá piliy jako „tajemné“. Piliy znamená příliš podivuhodné, než aby to bylo možné poznat. Piliy pochází ze stejného kořene jako pele (H6382), slovo přeložené jako „Podivuhodný“ v Izajáši 9:6, kde je pojmenováno dítě, které se nám narodilo. Tentýž anděl Hospodinův pak vystupuje v plameni oltáře. Manoachův vlastní závěr nezní „viděli jsme anděla“. Manoachův závěr zní „viděli jsme Boha“.)

B6. VELITEL PŘED JERICHEM — UCTÍVANÝ, A OBUV DOLŮ

Jozue 5:13 Stalo se pak, když byl Jozue na poli Jericha, že pozdvihl oči svých a viděl, an muž stojí naproti němu, maje v ruce meč dobytý. I šel Jozue k němu, a řekl jemu: Jsi-li náš, čili nepřítel našich?

[H8269 sar ■] (14) I odpověděl: Nikoli, ale já jsem kníže vojska Hospodinova, a nyní jsem přišel. I padl Jozue tváří svou na zem, a pokloniv se, řekl jemu: Co pán můj chce mluvit služebníku svému? (15) Tedy odpověděl kníže vojska Hospodinova k Jozue: Szuj obuv svou s noh svých, nebo místo, na němž stojíš, svaté jest. I učinil tak Jozue.

JOZUE PADL TVÁŘÍ K ZEMI A KLANĚL SE → ZUJ SVOU OBUV Z NOHY, NEBOŤ MÍSTO, NA KTERÉM STOJÍŠ, JE SVATÉ.

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — dva muži, kterým bylo řečeno, aby si zuli obuv

Exodus 3:5 I řekl: Nepřistupuj sem, szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.

SZUJ OBUV SVOU S NOH SVÝCH; NEBO MÍSTO, NA KTERÉMŽ TY STOJÍŠ, ZEMĚ SVATÁ JEST.

(Mé osobní myšlenky: Všimněte si stejného příkazu, daného téměř stejnými slovy dvěma různým mužům, stovky let od sebe. U keře přichází příkaz od hlasu, který biblický text nazývá Hospodin a Bůh. Před Jerichem přichází příkaz od muže, který tam stojí s mečem v ruce. Jozue padá na tvář a klaní se tomuto muži. Ten muž toto klanění neodmítá. Porovnejte to s tím, co dělá skutečný stvořený anděl, když se mu muž pokusí klanět. Anděl říká: „Jsemť spolumužník tvůj“ (Zjevení 19:10) a „Bohu se klaněj“ (Zjevení 22:9). Jan se dvakrát pokusil klanět se andělu, a oba dva krát to anděl odmítl. Klanění Jozua před Jerichem nikdo neodmítl.)

B7. NOVÝ ZÁKON NYNÍ ŘÍKÁ NĚCO VELMI JASNÉHO

Jan 1:18 Boha žádný nikdy neviděl, ale jednorozený Syn, kterýž jest v lůnu Otce, onť jest nám vypravil. **[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]**

BOHA NIKDO NIKDY NEVIDĚL → JEDNOROZENÝ SYN HO NÁM ZJEVIL.

Jan 5:37 A kterýž mne poslal, Otec, onť jest svědectví vydal o mně, jehož jste vy hlasu nikdy neslyšeli, ani tváři jeho viděli.

JEHOŽ JSTE VY HLASU NIKDY NESLYŠELI, ANI TVÁŘI JEHO VIDĚLI.

1. Timoteovi 6:16 Kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle nepřístupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kterémužto čest a síla věčná. Amen.

A PŘEBÝVÁ V SVĚTLE NEPŘÍSTUPITELNÉM → JEHOŽ ŽÁDNÝ Z LIDÍ NEVIDĚL, ANIŽ VIDĚTI MŮŽE.

Nyní položte obě poloviny Bible vedle sebe a čtěte obě poloviny společně.

Starý zákon znovu a znovu říká, že lidé tuto osobu VIDĚLI, mluvili s ní, jedli před ní, zápasili s ní a zůstali živí.

Nový zákon jasně a třikrát opakovaně říká, že nikdo nikdy neviděl Boha Otce a nikdo Boha Otce vidět nemůže.

Obě tvrzení jsou pravdivá. Osoba, kterou lidé viděli ve Starém zákoně, a Otec, kterého lidé nemohli vidět, tedy nejsou tatáž osoba. Jan uvádí, kdo je ta viděná osoba. Říká, že viděná osoba je jednorozený Syn, Syn, který je v lůně Otcovu, a že tento Syn vyvedl Boha Otce ven, kde ho lze spatřit.

[VERŠE SPOJENÉ DOHROMADY — ŽÁDNÝ JEDNOTLIVÝ VERŠ TOTO NEŘÍKÁ SAMOSTATNĚ]

(Mé osobní myšlenky: Buďte zde opatrní a poctiví, protože právě tady může člověk začít přidávat k Bibli. Co je PŘÍMO uvedeno: samotný text Starého zákona nazývá tuto poslanou osobu Hospodinem a Bohem, a lidé, kteří se s touto poslanou osobou setkali, říkají totéž. Tato část není závěrem. Tato část je tím, co věty říkají. Co je ODVOŽENO SPOJENÍM VERŠŮ: že tato konkrétní viditelná osoba je konkrétně Syn. Žádný jediný verš neříká „anděl Hospodinův v Genesis 16 je Ježíš.“ K tomuto závěru se dochází položením Jana 1:18, Jana 5:37 a 1. Timoteovi 6:16 vedle starozákonních zpráv a otázkou, kdo byl viděn. Proto je tam ta značka a proto tam značka zůstává.)

B8. A POSEL-KTERÝ-JE-HOSPODIN SE ZNOVU OBJEVUJE NA SAMÉM KONCI STARÉHO ZÁKONA

Malachiáš 3:1 Aj, já posílám anděla svého, kterýž připraví cestu před tváří mou. V tom hned přijde do chrámu svého Panovník, kteréhož vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy líbost máte. Aj, přijdeť, praví Hospodin zástupů. **[H4397 malak ■]**

POŠLU SVÉHO POSLA + ON PŘIPRAVÍ CESTU PŘEDE MNOU → PÁN NÁHLE PŘIJDE DO SVÉHO CHRÁMU, ANO POSEL SMLOUVY.

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — posel zaslíbený a posel identifikovaný

Marek 1:2 Jakož psáno jest v Prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. (3) Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. (4) Křtil Jan na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů.

HLE, POSÍLÁM SVÉHO POSLA PŘED TVOU TVÁŘÍ → PŘIPRAVTE CESTU PÁNU.

(Mé osobní myšlenky: Malachiáš 3,1 jmenuje dvě poslané osoby v jednom verši. Jedna poslaná osoba jde napřed, aby uvolnila cestu. Druhá poslaná osoba je nazvána "Pán" a "posel smlouvy." Tato druhá poslaná osoba je ta, která přichází do Pánova vlastního chrámu. Marek zahajuje své evangelium citací právě tohoto výroku z Malachiáše 3,1. Marek jmenuje

toho, kdo uvolňuje cestu, jako Jana, na poušti. Tím zůstává druhá poslaná osoba Markem na tomto místě nejmenovaná. Starý zákon se uzavírá v očekávání posla, který je Pánem. Nový zákon se otevírá tím, že tento tentýž posel přichází.)

C. DŘÍVÍ VLOŽENÉ NA JEDINÉHO SYNA — ABRAHAM A IZÁK NA HOŘE

C1. Genesis 22:2 I řekl: Vezmi nyní syna svého, toho jediného svého, kteréhož miluješ, Izáka, a jdi do země Moria; a obětuj ho tam v obět zápalnou na jedné hoře, o níž povím tobě. **[H3173 yachiyd ■]**

VEZMI NYNÍ SYNA SVÉHO, TOHO JEDINÉHO SVÉHO IZÁKA, KTERÉHOŽ MILUJEŠ → A OBĚTJ HO TAM V OBĚT ZÁPALNOU.

C2. Genesis 22:6 Tedy vzal Abraham dříví k zápalné oběti, a vložil je na Izáka syna svého; sám pak nesl v ruce své oheň a meč. I šli oba spolu. **[H6086 ets ■]**

TEDY VZAL ABRAHAM DŘÍVÍ K ZÁPALNÉ OBĚTI, A VLOŽIL JE NA IZÁKA SYNA SVÉHO → I ŠLI OBA SPOLU.

(Mé osobní myšlenky: V Genesis 22:6 otec nenese dřevo. Izák nese dřevo do kopce. Abraham položí Izáka na vrch toho dřeva. Hebrejské slovo pro to dřevo je ec (H6086). Je to obyčejné slovo pro živý strom, a také pro tesané dřevo. Stejně slovo označuje strom života a strom uprostřed zahrady.)

C3. Genesis 22:7 Mluvě pak Izák Abrahamovi otci svému, řekl: Otče můj! Kterýž odpověděl: Co chceš, synu můj? A řekl: Aj, teď oheň a dříví, a kdež hovádko k zápalné oběti? (8) Odpověděl Abraham: Bůh opatří sobě hovádko k oběti zápalné, synu můj. A šli předce oba spolu.

KDE JE BERÁNEK K ZÁPALNÉ OBĚTI? → BŮH SI OPATŘÍ BERÁNKA.

C4. Genesis 22:13 A pozdvih Abraham oči svých, viděl, a hle, skopec za ním vězel v trní za rohy své. I šel Abraham a vzal skopce toho, a obětoval jej v obět zápalnou místo syna svého.

SKOPEC CHYCENÝ ZA ROHY V HOUŠTÍ → OBĚTOVAL HO JAKO ZÁPALNOU OBĚT MÍSTO SVÉHO SYNA.

Genesis 22:14 A nazval Abraham jméno místa toho: Hospodin opatří. Odkudž říká se do dnes: Na hoře Hospodinově opatří se.

NA HOŘE HOSPODINOVĚ OPATŘÍ SE.

(Moje osobní myšlenky: Zvažte znovu synovu otázku v Genesis 22:7: kde je beránek? Abraham na otázku odpovídá. Abrahamova odpověď sahá dále, než sám tušil. Abraham říká: „Bůh sám opatří sobě beránka k zápalné oběti.“ Tato věta může nést dva významy. Jeden význam je, že Bůh si opatří beránka pro svou vlastní potřebu. Druhý význam je, že Bůh poskytne sám sebe jako beránka. To, co Bůh onoho dne skutečně opatřil, byl BERAN, ne beránek. Beran je dospělý samec ovce. Tento beran zemřel na místě syna, chycen za rohy. Izákova otázka je v jednom smyslu na hoře zodpovězena. Izákova otázka zůstává v jiném smyslu otevřená. Beránek je stále dlužen. Abraham pojmenovává to místo zaslíbením v budoucím čase: „Na hoře Hospodinově opatří se.“)

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — syn, který nesl dříví, a Syn, který nesl kříž

Genesis 22:6 Tedy vzal Abraham dříví k zápalné oběti, a vložil je na Izáka syna svého; sám pak nesl v ruce své oheň a meč. I šli oba spolu.

ABRAHAM VLOŽIL DŘÍVÍ NA IZÁKA, SVÉHO SYNA → A ŠLI OBA SPOLU.

Jan 19:17 A on nesa kříž svůj, šel až na místo, kteréž slove popravné, a Židovsky Golgota.

A ON NESA KŘÍŽ SVŮJ, ŠEL AŽ NA MÍSTO, KTERÉŽ SLOVE POPRAVNÉ.

Jan 19:18 Kdežto ukřižovali ho, a s ním jiné dva s obou stran, a v prostředku Ježíše.

TAM HO UKŘIŽOVALI + JEŽÍŠE UPROSTŘED.

(Moje osobní myšlenky: Otec, jediný syn, kterého otec miluje, kopec, dříví položené na vlastních zádech syna a syn stoupající vzhůru pod tím dřívím. Tato scéna se v Bibli odehrála dvakrát. Poprvé, v Genesis 22, Bůh zastavil nůž. Bůh na místo syna postavil náhradního berana. Podruhé, na kříži, nikdo smrt nezastavil. Tentokrát byl náhradou sám Syn. Všimněte si ještě jednoho rozdílu mezi těmito dvěma scénami. Izák se ptal: „Kde je beránek?“ Na Izákovu otázku toho dne nepřišla žádná odpověď. Odpověď přišla později, u řeky Jordán, od Jana. Jan ukázal na muže, který k němu kráčet.)

C5. Jan 1:29 Druhého pak dne uzřel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.

I DÍ: AJ, BERÁNEK BOŽÍ, KTERÝŽ SNÍMÁ HŘÍCH SVĚTA.

C6. Genesis 22:2 I řekl: Vezmi nyní syna svého, toho jediného svého, kteréhož miluješ, Izáka, a jdi do země Moria; a obětuj ho tam v obět zápalnou na jedné hoře, o níž povím tobě.

Jan 3:16 Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. **[G3439 monogenes ■]**

SYNA SVÉHO JEDINÉHO, KTERÉHOŽ MILUJEŠ → DAL SYNA SVÉHO JEDNOROZENÉHO.

C7. Židům 11:17 Věrou obětoval Abraham Izáka, byv pokoušín, a to jednorozeného obětoval ten, kterýž byl zaslíbení přijal (18) K němuž bylo řečeno: V Izákovi nazváno bude tobě símě (19) Tak o tom smýšleje, že jest mocen Bůh i z mrtvých vzkřísiti; odkudžto jej jako z mrtvých vzkříšeného přijal.

OBĚTOVAL SVÉHO JEDNOROZENÉHO SYNA → POMYSLIV, ŽE BŮH I Z MRTVÝCH VZKŘÍŠITI JEJ MOCEN JEST.

(Mé osobní myšlenky: Autor listu Židům používá pro Izáka totéž řecké slovo, které Jan používá pro Ježíše. Tím slovem je „jednorozený," monogenes (G3439). Autor listu Židům nám sděluje, na co Abraham myslel cestou na horu. Abraham si myslel, že Bůh může chlapce vzkřísit z mrtvých. Abraham řekl mládencům dole na úpatí kopce: „Já a mládenec půjdeme tamto, a pomodlíce se, navrátíme se zase k vám." Abraham očekával, že sejde z hory zpět s Izákem. Abraham dostal Izáka zpět, jak říká autor listu Židům, „v podobenství." Podobenství zde znamená obraz nebo symbol. Tři dny po tomto příkazu se syn, který byl jako mrtvý, vrátil živý.)

POZNÁMKA K MÍSTU — podpurná poznámka, nikoli tvrzení, které verše přímo uvádějí

2. Paralipomenon 3:1 I začal stavěti Šalomoun domu Hospodinova v Jeruzalémě na hoře Moria, kteráž byla ukázána Davidovi otci jeho, na místě, kteréž byl připravil David, na humně Ornana Jebuzejského.

I ZAČAL STAVĚTI ŠALOMOUN DOMU HOSPODINOVA V JERUZALÉMĚ NA HOŘE MORIA.

[VERŠE SPOJENÉ DOHROMADY — ŽÁDNÝ JEDNOTLIVÝ VERŠ TOTO NEŘÍKÁ SAMOSTATNĚ]

(Mé osobní myšlenky: Genesis 22:2 pojmenovává místo, kam Bůh poslal Abrahama, jako zemi Moria. 2. Paralipomenon 3:1 pojmenovává místo, kde Šalomoun postavil chrám, jako horu Moria, v Jeruzalémě. Hora téměř dokonané oběti Izáka a hora každé pozdější chrámové oběti tedy sdílí stejné jméno. Jeruzalém je také totéž město, kde vojáci ukřižovali Ježíše mimo městskou zeď. Uveďte pouze to, co říkají verše. Verše neříkají, že Golgota byla stejná skála jako Moria. Verše říkají, že jde o stejné jméno, stejné pohoří kopců a stejné město. Abrahamova vlastní slova zněla: „Na hoře Hospodinově to bude viděno.“ Abraham vyslovil tato slova v budoucím čase.)

D. TRPÍCÍ SLUŽEBNÍK — KAPITOLA, KTERÁ POPISUJE KŘÍŽ DŘÍVE, NEŽ KŘÍŽE VŮBEC EXISTOVALY

D1. Izaiáš 52:13 Aj, služebník mému šťastně se povede, vyvýšen, vznešen a zveleben bude velmi. (14) A jakož mnozí se nad ním užasnou, že tak zohavena jest nad jiné lidi osoba jeho, způsob jeho nad syny lidské: (15) Tak zase skropí národy mnohé, i králové před ním zacpají ústa svá, proto že což jim nebylo vypravováno, to uzří, a tomu, o čemž neslychali, porozumějí.

TAK ZOHAVEN BYL VZHLED JEHO NAD JINÉ LIDI → TAK POKROPÍ MNOHÉ NÁRODY.

D2. Izaiáš 53:1 Kdo uvěřil kázání našemu? A rámě Hospodinovo komu jest zjeveno? (2) Nebo před ním vyrostl jako proutek, a jako kořen z země vyprahlé, nemaje podoby ani krásy. Vidělit jsme jej, ale nic nebylo viděti toho, proč bychom ho žádostivi byli.

KDO UVĚŘIL KÁZÁNÍ NAŠEMU? → PROČ BYCHOM HO ŽÁDOSTIVI BYLI.

D3. Izaiáš 53:3 Nejpohrdanější zajisté a nejpopvrženější byl z lidí, muž bolestí, a kterýž zkusil nemocí, a jako ukrývající tvář svou; nejpohrdanější, pročez jsme ho za nic nevážili.

MUŽ BOLESTÍ, A KTERÝŽ ZKUSIL NEMOCÍ → NEJPOHRDANĚJŠÍ, PROČEZ JSME HO ZA NIC NEVÁŽILI.

D4. Izaiáš 53:4 Ještote on nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl, my však domnívali jsme se, že jest raněn, a ubit od Boha, i strápen. (5) On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vzložena, a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.

BYL RANĚN PRO NAŠE PŘESTOUPENÍ + ZSTIŽEN PRO NAŠE NEPRAVOSTI → JEHO SVLAČENÍM JSME ZHOJENI.

D5. Izaiáš 53:6 Všickni my jako ovce zbloudili jsme, jeden každý na cestu svou obrátili jsme se, a Hospodin uvalil na něj nepravosti všech nás.

VŠICKNI MY JAKO OVCE ZBLOUDILI JSME → A HOSPODIN UVALIL NA NĚJ NEPRAVOSTI VŠECH NÁS.

D6. Izaiáš 53:7 Pokutován jest i strápen, však neotevřel úst svých. Jako beránek k zabití veden byl, a jako ovce před těmi, kdož ji stříhou, oněměl, aniž otevřel úst svých.

JAKO BERÁNEK K ZABITÍ VEDEN BYL → NEOTEVŘEL ÚST SVÝCH.

D7. Izaiáš 53:8 Z úzkosti a z soudu vyňat jest, a protož rod jeho kdo vypraví, ačkoli vyťat jest z země živých, a zraněn pro přestoupení lidu mého?

AČKOLI VYŤAT JEST Z ZEMĚ ŽIVÝCH → A ZRANĚN PRO PŘESTOUPENÍ LIDU MÉHO.

D8. Izaiáš 53:9 Kterýžto vydal bezbožným hrob jeho, a bohatému, aby byl usmrcen, ješto však nepravosti neučinil, aniž jest nalezena lest v ústech jeho.

UČINIL HROB SVŮJ S BEZBOŽNÝMI + S BOHATÝMI PŘI SVÉ SMRTI → AČKOLI NEČINIL ŽÁDNÉ NEPRAVOSTI.

D9. Izaiáš 53:10 Taktě se líbilo Hospodinu jej stírati, a nemocí trápiti, aby položel duši svou v oběť za hřích, viděl símě své, byl dlouhověký, a to, což se líbí Hospodinu, skrze něho šťastně konáno bylo.

KDYŽ POLOŽÍŠ JEHO DUŠI JAKO OBĚŤ ZA HŘÍCH → UZŘÍ SVÉ SEMENO, PRODLOUŽÍ SVÉ DNY.

D10. Izaiáš 53:11 Z práce duše své uzří užitek, jímž nasycen bude. Známostí svou ospravedlní spravedlivý služebník můj mnohé; nebo nepravosti jejich on sám ponese. (12) A protož dám jemu díl pro mnohé, aby s nescíslnými dělil se o kořist, proto že vylil na smrt duši svou, a s přestupníky počten jest. Onť sám nesl hřích mnohých, a přestupníků zástupcím byl.

PROTO ŽE VYLIL NA SMRT DUŠI SVOU + A S PŘESTUPNÍKY POČTEN JEST → ONŤ SÁM NESL HŘÍCH MNOHÝCH, A PŘESTUPNÍKŮ ZÁSTUPCÍM BYL.

(Mé osobní myšlenky: Přečtěte si Izaiáš 53:9 a poté znovu Izaiáš 53:10, v tomto pořadí. První verš říká, že služebník byl MRTVÝ a pohřben v hrobě boháče. Druhý říká, že poté, co duše služebníka bude obětí za hřích, služebník UVIDÍ své símě a PRODLOUŽÍ své dny. Tato dvě tvrzení nemohou být obě pravdivá o muži, který zůstává mrtvý. Vzkříšení je zapsáno v této kapitole Izaiáše, sedm set let předtím, než ke vzkříšení skutečně došlo.)

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — prorokova stránka, a muž na voze, který ji čte nahlas

Skutky 8:32 Místo pak toho Písma, kteráž četl, toto bylo: Jako ovce k zabití veden jest, a jako beránek němý před tím, kdož jej stříže, tak neotevřel úst svých. (33) V ponížení jeho odsouzení jeho vyhlazeno jest, rod pak jeho kdo vypraví, ačkoli zahlazen byl z země život jeho? (34) A odpovídaje komorník Filipovi, dí: Prosím tebe, o kom toto mluví prorok? Sám-li o sobě, čili o někom jiném? (35) Tedy otevřev Filip ústa svá, a počav od toho Písma, zvěstoval jemu Ježíše.

O KOM TO PROROK MLUVÍ? → FILIP ZAČAL OD TOHOTO PÍSM A ZVĚSTOVAL MU JEŽÍŠE.

(Mé osobní myšlenky: Toto je upřímná otázka, vyslovená nahlas mužem, který nikdy neslyšel odpověď. Otázka zní: o kom to prorok mluví? Odpověď není Filipovým soukromým názorem. Filip začal přesně u toho verše v Izaiáši 53. Filip z toho verše kázal o Ježíši. Vlastní výklad Izaiáše 53 od apoštolů je pro nás zapsán. Nikdo nemusí hádat, jak apoštolové Izaiáše 53 chápali.)

E. IMMANUEL — BŮH S NÁMI, DÍTĚ NAROZENÉ A SYN DÁNÝ

E1. Izaiáš 7:14 Protož sám Pán dá vám znamení: Aj, panna počne, a porodí syna, a nazvě jméno jeho Immanuel. **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

PROTOŽ SÁM PÁN DÁ VÁM ZNAMENÍ: AJ → PANNA POČNE, A PORODÍ SYNA, A NAZŮVE JMÉNO JEHO IMMANUEL.

E2. Izaiáš 9:5–9:6 (KJV 9:6-7) Kdyžto všickni bojovníci předěšení, a roucha ve krvi zbrcena, ano což hořeti mohlo, i ohněm spáleno. **[H6382 pele ■]** (7) Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.

DÍTĚ SE NÁM NARODILO + SYN JE NÁM DÁN → A BUDE NAZVÁNO JMÉNO JEHO: SILNÝ BŮH, OTEC VĚČNOSTI → A ROZMNOŽENÍ PANOVÁNÍ JEHO ŽÁDNÉHO KONCE NEBUDE.

(Mé osobní myšlenky: Všimněte si pořadí obou sloves v Izaiáši 9:6. Ta dvě slovesa nejsou stejná. Nejsou v tomto pořadí náhodou. Dítě se NARODÍ. Syn je DÁN. Narození popisuje, jak dítě přišlo na svět. Dání popisuje, co se stalo se Synem, který již existoval. Nyní uvažte jména daná tomuto dítěti. Izaiáš 9:6 neříká, že dítě bude podobné mocnému Bohu. Izaiáš 9:6

říká: "jméno jeho nazváno bude: Silný Bůh." První jméno na seznamu, Divuplný, je pele (H6382). Pele sdílí stejný kořen jako odpověď, kterou dostal Manoach v Soudcích 13, když se ptal na jméno a nemohl je obdržet. V Izaiáš 9:6 je jméno dáno.)

E3. Izaiáš 9:1 (KJV 9:2) A však ne tak obklíčí mrákota té země, kteráž ssoužena bude, jako když se ponejprv nepřítel dotkl země Zabulon a země Neftalím, ani jako potom, když více obtíží, naproti moři, při Jordánu Galilei lidnou.

A VŠAK NE TAK OBKLÍČÍ MRÁKOTA TÉ ZEMĚ, KTERÁŽ SSOUŽENA BUDE.

E4. Micheáš 5:1 (KJV 5:2) Sberíž se nyní po houfích, ó záškodnice, oblehni nás, nechať bijí holí v líce soudce Izraelského.

Z TEBE MI VYJDE TEN, JENŽ MÁ BÝTI PANOVNÍKEM V IZRAELI → JEHOŽTO VÝCHODOVÉ SOU OD POČÁTKU, ODE DNŮ VĚČNOSTI.

(Moje osobní myšlenky: Jedna věta v Micheáš 5:2 obsahuje oba konce celé této studie. Tento vládce VYCHÁZÍ z malého města. Vyjít z malého města je počátek, na místo, kam se dá dojít pěšky. Jeho VÝCHODY jsou od starodávna, od věčnosti. Východy od věčnosti nejsou žádným počátkem. Micheáš uvádí obě pravdy v téže větě. Micheáš ani jednu z nich nezmírňuje.)

F. SEMENO ŽENY A PANNA — PRVNÍ ZASLÍBENÍ A NAPLNĚNÍ

F1. Genesis 3:15 Nad to, nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.

MEZI SEMENEM TVÝM A SEMENEM JEJÍM → ONO POTŘE HLAVU TVOU, A TY POTŘEŠ PATU JEHO.

(Moje osobní myšlenky: Bůh promluvil Genesis 3:15 k hadovi v zahradě, v době, kdy hřích vstoupil do světa. Genesis 3:15 je prvním zaslíbením zachránce v celé Bibli. Všimněte si, či símě je v tomto verši jmenováno. Ve zbytku Písma je rodová linie sledována skrze muže. Příklady jsou símě Abrahamovo a símě Davidovo. Zde, jednou, na samém počátku, je jmenovaná linie símě ŽENY. Všimněte si také dvou zranění v tomto verši, která nejsou stejně velká. Pata ženina semene je poraněna. Hlava hada je rozdrcena.)

F2. Galatským 4:4 Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod Zákonem (5) Aby ty, kteříž pod Zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali.

BŮH POSLAL SVÉHO SYNA, ZROZENÉHO Z ŽENY → ABY VYKOUPII TY, KTEŘÍ BYLI POD ZÁKONEM.

(Mé osobní myšlenky: Galatským 4:4 říká, že Bůh POSLAL svého Syna. Galatským 4:4 pak říká, že Syn byl UČINĚN Z ŽENY. Poslání je ve větě jmenováno jako první. Narození je ve větě jmenováno jako druhé. Na tomto pořadí záleží. Osoba není poslána z nějakého místa, pokud tato osoba na daném místě již předtím neexistovala.)

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — zaslíbené znamení a naplněné znamení

Izaiáš 7:14 Protož sám Pán dá vám znamení: Aj, panna počne, a porodí syna, a nazůve jméno jeho Immanuel.

PANNA POČNE, A PORODÍ SYNA, A NAZŮVE JMÉNO JEHO IMMANUEL.

Matouš 1:18 Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka jeho Maria snoubena byla Jozefovi, prve než se sešli, nalezena jest těhotná z Ducha svatého. (19) Ale Jozef muž její spravedlivý jsa, a nechtěv jí v lehkost uvésti, chtěl ji tajně propustiti. (20) Když pak on o tom přemýšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijíti Marie manželky své; nebo což v ní jest počato, z Ducha svatého jest. (21) Porodíť pak syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš; onť zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich. (22) Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědíno bylo ode Pána skrze proroka, řkoucího: (23) Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazůveš jméno jeho Emmanuel, jenž se vykládá: S námi Bůh.

ONŤ ZAJISTÉ VYSVOBODÍ LID SVŮJ OD HŘÍCHŮ JEJICH. TOTO PAK VŠECKO STALO SE → A NAZŮVEŠ JMÉNO JEHO EMMANUEL, JENŽ SE VYKLÁDÁ: S NÁMI BŮH.

(Mé osobní myšlenky: Rozdíl mezi těmito dvěma zprávami je tím poučením. Izaiáš 7:14 říká, že ONA nazve jméno dítěte Immanuel. Matouš 1:23 říká, že ONI nazvou jméno dítěte Emmanuel. V Izaiášově zprávě dává jedna matka svému dítěti jméno. V Matoušově zprávě dává Ježíšovi jméno každý. Matouš také dělá něco, na čem nemusí žádný čtenář hádat. Matouš se zastaví a přeloží jméno pro čtenáře, přímo uvnitř textu Matoušova evangelia. Žádný čtenář v žádném století nemůže minout, co jméno Emmanuel znamená. Emmanuel znamená Bůh s námi. Matouš také neříká, že narození Ježíše

Matouše pouze připomnělo Izaiášovo proroctví. Matouš říká, že to všechno bylo VYKONÁNO, aby se NAPLNILO Izaiášovo proroctví.)

F3. Lukáš 1:31 A počneš v životě a porодиš syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš. (32) Tenť bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dát jemu Pán Bůh stolicí Davida otce jeho. (33) A kralovati bude v domě Jákobově na věky, a království jeho nebude konce. (34) I řekla Maria k andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže nepoznávám? (35) A odpověděv anděl, řekl jí: Duch svatý sstoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíní tobě; a protož, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží.

ŘEKL JÍ: DUCH SVATÝ SSTOUPÍ V TĚ? → COŽ SE Z TEBE SVATÉHO NARODÍ, SLOUTI BUDE SYN BOŽÍ.

(Mé osobní myšlenky: Mariina otázka v Lukáši 1:34 je rozumná otázka a lidé se ptají dodnes. Odpověď, která jí byla dána, není argument. Je to oznámení toho, co Bůh hodlá učinit. Všimněte si trůnu jmenovaného v Lukáši 1:32: "trůn Davida, otce jeho." To je tentýž trůn, o němž Izaiáš 9:7 řekl, že na něm bude dítě sedět, a tentýž královský dům, o němž byl napsán Žalm 110.)

G. SLOVO SE STALO TĚLEM — A JAK ČLOVĚK HO SKUTEČNĚ NALÉZÁ

G1. Jan 1:1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. **[G3056 logos ■]** (2) To bylo na počátku u Boha. (3) Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. (4) V něm život byl, a život byl světlo lidí.

NA POČÁTKU BYLO SLOVO + TO SLOVO BYLO U BOHA + TO SLOVO BYLO BŮH → VŠECKY VĚCI SKRZE NĚ UČINĚNY JSOU.

(Mé osobní myšlenky: Jan 1:1 podává tři tvrzení v jednom verši. Každé z těchto tří tvrzení je nezbytné. První tvrzení zní: „Slovo bylo na počátku.“ Slovo, titul pro Syna Božího předtím, než na sebe vzal lidské tělo, nemělo žádný počátek. Druhé tvrzení zní: „Slovo bylo u Boha.“ Slovo není pouze jiným jménem pro Boha Otce, protože osoba nemůže být sama u sebe. Třetí tvrzení zní: „Slovo bylo Bůh.“ Slovo není nižší bytostí stojící vedle Boha. Odstranění kteréhokoli z těchto tří tvrzení vytváří jinou větu, než jakou napsal Jan.)

G2. Jan 1:14 A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce,) plné milosti a pravdy. **[G4637 skenoo ■]**

A TO SLOVO TĚLO UČINĚNO JEST + PŘEBÝVALO MEZI NÁMI → A VIDĚLI JSME SLÁVU JEHO, SLÁVU JAKOŽTO JEDNOROZENÉHO OD OTCE.

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — stan na poušti a stan těla

Exodus 25:8 I udělajít mi svatyni, abych bydlil uprostřed nich.

I UDĚLJÍT MI SVATYNI → ABYCH BYDLIL UPROSTŘED NICH.

Jan 1:14 A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce,) plné milosti a pravdy.

A SLOVO TO TĚLO UČINĚNO JEST + A PŘEBÝVALO MEZI NÁMI.

(Mé osobní myšlenky: Řecké slovo, které Jan používá pro „přebýval“ v Janovi 1:14, je skenoo (G4637). Skenoo znamená postavit stan a bydlet v tom stanu. Ve starověku Bůh přikázal izraelskému lidu postavit stan, aby mezi nimi mohl Bůh přebývat, a oni jej postavili z kůží, dřeva a zlata (Exodus 25:8). V Janovi 1:14 se stejný obraz vrací, ale tím stanem je lidské tělo. Stan na poušti byl raným obrazem pravdy, kterou Jan popisuje, ukazujícím dopředu na tělo Ježíše Krista. Nový zákon označuje tento stan za stín, obraz, který ukazuje na Ježíše Krista, teprve poté, co odhalí, na co ten stín ukazoval. Jan to jasně vyjadřuje v Janovi 1:14.)

G3. Koloským 1:15 Kterýž jest obraz Boha neviditelného a prvorozený všeho stvoření. (16) Nebo skrze něho stvořeny jsou všechny věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, buďto trůnové nebo panstva, buďto knížatstva nebo mocnosti; všechno skrze něho a pro něho stvořeno jest. (17) A on jest přede vším a všechno jím stojí.

SKRZE NĚHO BYLY STVOŘENY VŠECHNY VĚCI + ON JE PŘEDE VŠÍM → SKRZE NĚHO VŠECHNO STOJÍ.

G4. Koloským 2:9 Nebo v něm přebývá všechna plnost Božství tělesně. (10) A vy v něm jste doplnění, kterýžto jest hlava všeho knížatstva i mocnosti

NEBO V NĚM PŘEBÝVÁ VŠECKA PLNOST BOŽSTVÍ TĚLESNĚ → A VY V NĚM JSTE DOPLNĚNI.

G5. JAK HO NALEZNETE — ŘEKL NÁM, KDE HLEDAT

Jan 5:39 Ptejte se na Písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a tať svědectví vydávají o mně. (40) A nechcete přijíti ke mně, abyste život měli.

PTEJTE SE NA PÍSMO → A TAŤ SVĚDECTVÍ VYDÁVAJÍ O MNĚ.

(Mé osobní myšlenky: Ježíš toto řekl v Janovi 5:39-40 mužům, kteří znali Písma lépe než téměř kdokoli jiný žijící v té době. Uměli je recitovat z paměti. Ježíš jim řekl, že celý soubor Písma, který si zapamatovali, ukazoval na něho, a že přesto k němu nechtějí přijít, aby získali život. Znat slova Písma není totéž jako znát osobu, o níž tato slova mluví. Není žádné jiné místo, kde hledat život. Ježíš neřekl zkoumejte své pocity. Řekl zkoumejte Písma.)

G6. Lukáš 24:25 Tedy on řekl k nim: Ó blázni a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, což mluvili Proroci. (26) Zdaliž nemusil těch věcí trpěti Kristus a tak vjíti v slávu svou? (27) A počav od Mojžíše a všech Proroků, vykládal jim všechna ta písma, kteráž o něm byla.

VYKLÁDAL JIM VŠECKA TA PÍSMO → VYKLÁDAL JIM VŠECKA TA PÍSMO, KTERÁŽ O NĚM BYLA.

G7. Lukáš 24:32 I řekli vespolek: Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě a otvíral nám písma?

NEHOŘELO ZDALIŽ SRDCE NAŠE V NÁS, KDYŽ OTVÍRAL NÁM PÍSMO?

G8. Lukáš 24:44 A řekl jim: Tatoť jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ještě byv s vámi: Že se musí naplniti všechno, což psáno jest v Zákoně Mojžíšově a v Prorocích i v Žalmích o mně. (45) Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli Písmům.

VŠECHNO MUSÍ BÝT NAPLNĚNO, CO BYLO PSÁNO V ZÁKONĚ MOJŽÍŠOVĚ A V PROROCÍCH A V ŽALMECH O MNĚ → TEHDY OTEVŘEL JEJICH ROZUM.

(Mé osobní myšlenky: Lukáš 24:44-45 dává odpověď na otázku, kterou se celá tato studie ptá. Tato odpověď vychází z úst Ježíše, poté co Ježíš vstal z hrobu. Ježíš pojmenoval tři části Starého zákona: zákon Mojžíšův, proroky a žalmy. Tyto tři části tvoří společně celý Starý zákon. Ježíš řekl, že celý Starý zákon obsahuje věci o něm. Ježíš neřekl, že jen některé části Starého zákona obsahují věci o něm. Ježíš pak učinil pro učedníky dvě samostatné věci. Ježíš otevřel učedníkům PÍSMO. Ježíš otevřel ROZUM učedníků. Člověk potřebuje obojí. Člověk může držet celou Bibli ve svých rukou a přesto potřebuje, aby Ježíš otevřel jeho oči, aby uviděl Ježíše v Bibli. Čti Bibli. Popros Ježíše, aby ti otevřel Bibli. Pokračuj ve čtení Bible.)

G9. 1. Jan 1:1 Což bylo od počátku, což jsme slyšali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života (2) (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli jej, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce, a zjeven jest nám,) (3) Což jsme viděli a slyšeli, to vám zvěstujeme, abyste i vy s námi obecnství měli, a obecnství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem.

SLYŠELI JSME + VIDĚLI JSME NA VLASTNÍ OČI + HLEDĚLI JSME + NAŠE RUCI SE DOTÝKALY → TOHO VĚČNÉHO ŽIVOTA, KTERÝŽ BYL U OTCE, A ZJEVEN JEST NÁM.

(Moje osobní myšlenky: Jan v 1. Janově 1:1 záměrně vypočítává smysly: slyšeli, viděli, pozorně hleděli a dotýkali se rukama. Jan nepopisuje pocit ani myšlenku. Jan popisuje osobu, se kterou jedl jídla. Ve stejné větě Jan tuto osobu nazývá „ten věčný život, který byl u Otce.“ Osoba, které se apoštolové dotýkali svými rukama, je táž osoba, která byla u Otce před počátkem. To je celé tvrzení 1. Janovy 1:1-3. Jan prohlašuje, že je svědkem tohoto tvrzení, nikoli teoretikem tohoto tvrzení.)

H. PROČ MUSELA BÝT SMRT TAKOVÁ — MOST ZPĚT K BOHU

H1. PROBLÉM, JASNĚ VYSLOVENÝ

Izaiáš 59:2 Ale nepravosti vaše rozloučily vás s Bohem vaším, a hříchové vaši to způsobili, že skryl tvář před vámi, aby neslyšel.

ALE NEPRAVOSTI VAŠE ROZLOUČILY VÁS S BOHEM VAŠÍM.

Římanům 3:23 Neboť není rozdílu. Všickniť zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží.

NEBOŤ NENÍ ROZDÍLU. VŠICKNIŤ ZAJISTĚ ZHŘEŠILI, A NEMAJÍ SLÁVY BOŽÍ.

H2. PROČ KREV, A NE NĚCO SNADNĚJŠÍHO

Židům 9:22 A téměř všechno podle Zákona krví očišťováno bývá, a bez krve vylití nebývá odpuštění vin.

[G859 aphasis ■]

A BEZ KRVE VYLITÍ NEBÝVÁ ODPUŠTĚNÍ VIN.

Leviticus 17:11 Nebo duše všelikého těla ve krvi jest, já pak oddal jsem vám ji k oltáři, k očišťování duší vašich. Nebo sama krev na duši očišťuje.

NEBO DUŠE VŠELIKÉHO TĚLA VE KRVÍ JEST → NEBO SAMA KREV NA DUŠI OČIŠŤUJE.

Židům 10:4 Neboť možné není, aby krev býků a kozlů shladila hříchy.

NEBOŤ MOŽNÉ NENÍ, ABY KREV BÝKŮ A KOZLŮ SHLADILA HŘÍCHY.

(Mé osobní myšlenky: Postavte tyto tři verše vedle sebe a celý starobylý obětní systém se vysvětlí sám. Život je v krvi. Hřích stojí život. Ve starověku zvířecí obětiny poskytovaly usmíření (dočasné pokrytí hříchu, které obnovovalo postavení člověka před Bohem) den za dnem, po staletí. Židům jasně uvádí, že zvířecí obětiny nemohly hřích nikdy odstranit. K čemu tedy všechny ty oběti sloužily? Udržovaly dluh hříchu viditelně nesplacený. Byly dlouhým, opakovaným, denním připomenutím toho, že je dlužen život, a udržovaly toto připomenutí na svém místě až do jediné smrti, která mohla dluh hříchu zaplatit plně.)

H3. JAK NÍZKO SESTOUPIL

Filipským 2:5 Budiž tedy tatáž mysl při vás, jakáž byla při Kristu Ježíši (6) Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu (7) Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný lidem učiněn. (8) A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil se, poslušný jsa učiněn až do smrti, a to do smrti kříže.

KTERÝ, JSA V ZPŮSOBU BOŽÍM → PŘIJAL NA SE ZPŮSOB SLUŽEBNÍKA → POSLUŠNÝ AŽ K SMRTI, A TO K SMRTI NA KŘÍŽI.

(Mé osobní myšlenky: Všimněte si poslušnosti sestupu ve Filipským 2:6-8. Ježíš byl v podobě Boží. Ježíš byl zbaven pověsti. Ježíš přijal podobu služebníka. Ježíš přijal způsob lidí. Ježíš se ponížil. Ježíš se stal poslušným. Ježíš zemřel. Pavel pak přidal ještě dvě slova, která věta nezbytně nepotřebovala: "a to smrti kříže." Pouhé konstatování, že Ježíš zemřel, Pavlovi nestačilo. Konkrétní způsob Ježíšovy smrti je součástí Pavlova záměru.)

H4. CO HO TO SKUTEČNĚ STÁLO — PŘEDPOVĚZENO A ZNOVU ŘEČENO POZDĚJI

Izaiáš 50:6 Těla svého nastavuji bijícím, a líce svého rvoucím mne, tváři své neskrývám od pohanění a plvání.

TĚLA SVÉHO NASTAVUJI BIJÍCÍM → TVÁŘI SVÉ NESKRÝVÁM OD POHANĚNÍ A PLVÁNÍ.

Žalmy 22:17–22:19 (KJV 22:16-18) Nebo psi obskočili mne, rota zlostníků oblehla mne, zprobijeli ruce mé i nohy mé. (17) Mohl bych sčísti všechny kosti své, oni pak hledí na mne, a dívají se mi. (18) Dělí mezi sebou roucha má, a o můj oděv mecí los.

PROBODLI MÉ RUCE I MÉ NOHY → DĚLÍ SE O MÁ ROUCHA A O MŮJ ODĚV METAJÍ LOS.

Matouš 27:35 Ukřižovavše pak jej, rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, aby se naplnilo povědění proroka, řkoucího: Rozdělili sobě roucha mé, a o můj oděv metali los.

UKŘÍŽOVALI HO A ROZDĚLILI JEHO ROUCHO, METAJÍCE O NĚ LOS → ABY SE NAPLNILO PÍSMO.

Jan 19:34 Ale jeden z žoldnéřů bok jeho kopím otevřel, a hned vyšla krev a voda.

KOPÍ MU PROBODLO BOK → A HNED VYŠLA KREV A VODA.

(Moje osobní myšlenky: David napsal o probodených rukou a nohou v Žalmu 22. David napsal o vojácích, kteří si rozdělovali oděv, v Žalmu 22. David to napsal tisíc let předtím, než kdokoli v Izraeli spatřil ukřižování. David nepopisoval nic, co se stalo jemu osobně. Matouš psal o staletí později, po ukřižování Ježíše. Matouš zaznamenává, že vojáci učinili přesně to, co Žalm 22 popsal. Matouš uvádí, proč to vojáci učinili: „aby se naplnilo.“ Přečti si oba záznamy společně. David psal svůj záznam s pohledem dopředu v čase, aniž by měl jakoukoli možnost vědět, že se ukřižování stane. Matouš psal svůj záznam s pohledem zpět na ukřižování, aniž by měl jakoukoli možnost popřít, že se ukřižování stalo.)

H5. K ČEMU BYLA SMRT — MOST, NE TRAGÉDIE

Římanům 5:8 Dokazujet pak Bůh lásky své k nám; nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás. **[G2644 katallasso ■]** (9) Čím tedy více nyní již ospravedlnění jsouce krví jeho, spasení budeme skrze něho od hněvu. (10) Poněvadž byvše nepřátelé, smíření jsme s Bohem skrze smrt Syna jeho, nadtož již smíření spasení budeme skrze život jeho.

KDYŽ JSME JEŠTĚ BYLI HŘÍŠNÍCI, KRISTUS ZA NÁS ZEMŘEL → BYLI JSME SMÍŘENI S BOHEM SKRZE SMRT JEHO SYNA.

2. Korintským 5:18 To pak všechno jest z Boha, kterýž smířil nás s sebou skrze Jezukrista, a dal nám služebnost smíření tohoto. **[G2643 katallage ■]** (19) Nebo Bůh byl v Kristu, smířuje svět s sebou, nepočítaje jim hříchů jejich, a složil v nás to slovo smíření. (20) Protož my na místo Krista poselství dějeme; a jako by Bůh skrze nás žádal vás, prosíme na místě Kristově, smiřte se s Bohem. (21) Nebo toho, kterýž hříchu nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom my učinění byli spravedlností Boží v něm.

SMÍŘUJE SVĚT S SEBOU, NEPOČÍTÁJE JIM HŘÍCHŮ JEJICH → KTERÝŽ HŘÍCHU NEPOZNAL, ZA NÁS UČINIL HŘÍCHEM.

1. Timoteovi 2:5 Jedentf jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš (6) Kterýžto dal sebe samého mzdu na vykoupení za všechny, na osvědčení časem svým.

JEDEN BŮH + JEDEN PROSTŘEDNÍK MEZI BOHEM A LIDMI, ČLOVĚK KRISTUS JEŽÍŠ.

(Mé osobní myšlenky: Prostředník (ten, kdo stojí mezi dvěma odloučenými stranami, aby je opět přivedl k sobě) musí plně náležet oběma stranám, jinak nemůže sloužit jako prostředník. Podívejte se, co říká 1. Timoteovi 2:5 o tom, kým prostředník je: „člověk Kristus Ježíš.“ Musí být člověkem, jinak by nemohl stát tam, kde stojí lidské bytosti, a zemřít lidskou smrtí. Nyní se podívejte, co podle 2. Korintským 5:19 platilo uvnitř té smrti: „Bůh byl v Kristu.“ A musí být Bohem, jinak je jeho smrt jen další smrtí jednoho člověka, která nikomu neposkytuje spasení (záchranu od hříchu a od trestu za hřích). Proto odpověď na otázku „kdo je Ježíš“ není vedlejší otázkou určenou pouze pro učence. Na ní závisí celé učení o spasení.)

H6. HAD NA TYČI — STARÝ OBRAZ, KTERÝ APLIKOVAL SÁM NA SEBE

Numeri 21:8 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Udělej sobě hada podobného těm ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uštknutý, když pohledí na něj, živ bude. (9) I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.

KAŽDÝ, KDOŽ UŠTKNUT JSA, POHLEDĚL BY NAŇ, ŽIV BUDE.

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — tyč na poušti a kříž na vrchu

Jan 3:14 A jakož jest Mojžíš povýšil hada na poušti, takť musí povýšen býti Syn člověka (15) Aby každý, kdož věří v něho, nezhynul, ale měl život věčný. (16) Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezhynul, ale měl život věčný. (17) Neboť jest neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho.

JAKO MOJŽÍŠ POVÝŠIL HADA NA POUŠTI, TAK MUSÍ BÝT POVÝŠEN SYN ČLOVĚKA → AŽ KAŽDÝ, KDO V NĚHO VĚŘÍ, NEZAHYNE.

(Mé osobní myšlenky: Toto spojení mezi Numeri 21 a Janem 3 není spojení, které si tato studie vymyslela. Ježíš toto spojení přímo a nahlas vyslovil o své vlastní identitě. Umírajícím lidem na poušti nebylo řečeno, aby se napravili, byli stateční nebo si zasloužili uzdravení. Bylo jim řečeno, aby POHLÉDLI na to, co Bůh vyzdvihl na kůl. Ti, kdo pohlédli, zůstali naživu. Nyní podržme obě scény pohromadě a všimněme si té zvláštní části. Bronzový had vyzdvižený na kůl měl podobu právě té věci, která zabíjela lidi, kteří na něj hleděli. Pavel vyslovuje podobně zvláštní pravdu o kříži, když říká, že Ježíš byl UČINĚN hříchem za nás, ačkoli nepoznal hřích (2. Korintským 5:21). Lék byl vyzdvižen v téže podobě jako prokletí.)

I. SÁM OTEC NAZÝVÁ SYNA „BOHEM“ A „PÁNEM“

11. Židům 1:1 Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy Bůh otcům skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého (2) Kteréhož ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učinil. (3) Kterýžto jsa blesk slávy, a obraz osoby jeho, a zdržuje všechno slovem mocnosti své, očistění hříchů našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech

MLUVIL K NÁM SKRZE SVÉHO SYNA + SKRZE NĚHOŽ TAKÉ UČINIL SVĚTY → ZÁŘI JEHO SLÁVY A VYJÁDRĚNÝ OBRAZ JEHO OSOBY.

12. Židům 1:5 Nebo kterému kdy z andělů řekl: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe? A opět: Já budu jemu Otcem, a on mi bude Synem? **[G4416 prototokos ■]** (6) A opět, když uvodí prvorozeného na okršlek země, dí: A klanějte se jemu všickni andělé Boží.

NEBO KTERÉMU KDY Z ANDĚLŮ ŘEKL: SYN MŮJ JSI TY? → A KLANĚJTE SE JEMU VŠICKNI ANDĚLÉ BOŽÍ.

(Moje osobní myšlenky: Celá první kapitola knihy Židům vede jeden dlouhý argument. Tímto argumentem je, že Syn není andělem a nikdy andělem nebyl. Tento bod stojí za povšimnutí ve studii, která právě strávila mnoho stran postavou

nazývanou „anděl Hospodinův“. Hebrejské slovo malak označuje posla vykonávajícího úkol. Boží vlastní Syn tento úkol občas vykonával ve Starém zákoně. Avšak pisatel knihy Židům nikomu nedovolí zařadit Syna mezi stvořené anděly. Andělům je přikázáno Syna uctívat.)

I3. Židům 1:8 Ale k Synu dí: Stolicе tvá, ó Bože, trvá na věky věků, berla pravosti jestiř berla království tvého. (9) Miloval jsi spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravosti, protoř pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad spoluúčastníky tvé. (10) A opět: Ty, Pane, na počátku zalořil jsi zemi, a díla rukou tvých jsouř nebesa. (11) Onař pomínou, ty pak zůstáváš; a všecka jako roucho zvetšejí (12) A jako oděv svineš je, i budouř změněna. Ale ty jsi vždycky tentýř, a léta tvá nikdy nepřestanou.

SYNU PAK PRÁVÍ: TVŮJ TRŮN, Ó BOŽE, JE NA VĚKY VĚKŮ → TY, PANE, NA POČÁTKU JSI ZALOŘIL ZEMI.

(Mé osobní myřlenky: Přečtěte si znovu prvních pět slov z Židům 1:8: „Ale o Synu praví.“ To není názor pisatele knihy Židům na Ježiře. Zaznamenává to Boha Otce, jak mluví přímo k Synu. Otec nazývá Syna „Ó Bože,“ pak nazývá Syna „Pane,“ a poté Synu připisuje stvoření země a nebes. Pokud chce někdo tvrdit, ře Syn není v Písmu nikdy nazýván Bohem, musí se ten člověk vypořádat s tímto veršem, kde Otec nazývá Syna Bohem.)

JINÝ POHLED, STEJNÁ SCÉNA — píseň napsaná pro krále, a Otec ji cituje svému Synu

Žalmy 45:7–45:8 (KJV 45:6-7) Trůn tvůj, ó Bože, jest věčný a stálý, berla království tvého jestiř berla nejupřímější. (7) Milujeř spravedlnost, a nenávidíš bezbořnosti, protoř pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad účastníky tvé.

TRŮN TVŮJ, Ó BOŽE, JEST VĚČNÝ A STÁLÝ → PROTOŘ POMAZAL TĚ, BOŽE, BŮH TVŮJ OLEJEM VESELÉ NAD ÚČASTNÍKY TVÉ.

Žalmy 102:26–102:28 (KJV 102:25-27) I prvé nežlis zalořil zemi, a dílo rukou svých, nebesa. (26) Onař pomínou, ty pak zůstáváš; všecky ty věci jako roucho zvetšejí, jako oděv změníř je, a změněny budou. (27) Ty pak jsi tentýř, a léta tvá nikdy nepřestanou.

TY JSI ZDÁVNA ZALOŘIL ZEMI → TY JSI TÝŘ, A LÉTA TVÁ NEPŘESTANOU.

(Mé osobní myřlenky: Toto je místo, kde čtení dvou pasáží vedle sebe skutečně přináří užitek. Žalm 45 je svatební píseň. Žalm 102 je modlitba muže v souřžení. V Žalmu 102 jsou tato slova adresována Hospodinu, Bohu Izraele, který stvořil svět. Oba řalmy byly napsány staletí před narozením Ježiře v Betlémě. List Židům 1 cituje oba řalmy. List Židům 1 předkládá oba řalmy jako slova Boha Otce. List Židům 1 vztahuje oba řalmy na Syna. Všimněte si drobných rozdílů ve znění mezi původními řalmy a citacemi v Listu Židům 1. Bible tyto drobné rozdíly neskrývá, a ani toto studium je neskrývá. Co se mezi řalmy a Listem Židům 1 nemění, je totořnost osoby, o níř ta slova mluví.)

J. HOSPODIN ŘEKL MÉMU PÁNU — VERŘ, KTERÝ UKONČIL SPOR

J1. Žalmy 110:1 Davidův řalm. Řekl Hospodin Pánu mému: Seř na pravici mé, dokudř nepolořím nepřátele tvých za podnoře noh tvých. **[H113 adown ■] [H3068 Jehovah ■]** (2) Berlu moci tvé vyřle Hospodin z Siona, řka: Panuj u prostřed nepřátele svých.

ŘEKL HOSPODIN PÁNU MÉMU: SEŘ NA PRAVICI MÉ → DOKUDŘ NEPOLOŘÍM NEPŘÁTEL TVÝCH ZA PODNOŘ NOH TVÝCH.

(Mé osobní myřlenky: Tento jeden verř v Žalmu 110:1 nese více významu, než se na první pohled zdá. V angličtině jsou obě slova vytiřtěna jako „Lord“. Jediným vodítkem k rozdílu je velké písmeno. První slovo je vytiřtěno velkými písmeny, LORD. Druhé slovo velkými písmeny vytiřtěno není. Pod anglickým textem se skrývají dvě různá hebrejská slova. První hebrejské slovo je smluvní jméno Boží, Jehova (H3068). Velká písmena v KJV vždy znamenají, ře podkladové hebrejské slovo je Jehova. Druhé hebrejské slovo je adown (H113), slovo označující pána nebo vládce. Tvar slova adown použitý zde zní „můj Pane“. David, který psal tento řalm, zaznamenává, jak Bůh mluví k někomu, koho David nazývá svým vlastním Pánem. Nyní zvažte prostou otázku. David byl králem Izraele. Kdo byl jeho Pánem? Odpověř se stává ještě podivnější, když si uvědomíme, ře Bůh zaslíbil, ře Kristus vzejde z Davidovy vlastní rodiny, o generace později. Muř obvykle nenazývá svého vlastního pravnuka „můj Pane“.)

J2. SÁM SE JICH NA TO ZEPTAL, A NIKDO NEMOHL ODPOVĚŘET

Matouř 22:41 A když se seřli farizeové, otázal se jich Ježiř (42) Řka: Co se vám zdá o Kristu? Čí jest syn? Řkou jemu: Davidův. (43) Dí jim: Kterakř pak David v Duchu nazývá ho Pánem, řka: (44) Řekl Pán Pánu mému: Seř na pravici mé, dokavadř nepolořím nepřátele tvých, aby byli za podnoře noh tvých? (45) Poněvadř tedy David Pánem ho nazývá, i kterakř syn jeho jest? (46) A nižádný nemohl jemu odpověřít slova, aniř se odvážil kdo více od toho dne jeho se nař tázati.

PONĚVADŽ TEDY DAVID PÁNEM HO NAZÝVÁ, I KTERAKŽ SYN JEHO JEST? → A NIŽÁDNÝ NEMOHL JEMU ODPOVĚDÍTI SLOVA.

(Mé osobní myšlenky: Ježíš neřekl farizeům odpověď na svou vlastní otázku v Matouš 22:41-46. Zeptal se a nechal ji nezodpovězenou. Zůstává nezodpovězena i dodnes, a stále má jen jednu odpověď, která se hodí. Kristus je synem Davidovým podle těla a Pánem Davidovým podle toho, čím byl dříve, než se David narodil.)

J3. PETR POUŽIL STEJNÝ VERŠ V DEN, KDY VZNIKLA CÍRKEV

Skutky 2:32 Toho Ježíše vzkřísil Bůh, jehožto my všickni svědkové jsme. (33) Protož pravici Boží jsa zvýšen, a vzav zaslíbení Ducha svatého od Otce, vylil to, což vy nyní vidíte a slyšíte. (34) Neboť jest David nevstoupil v nebe, ale on praví: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé (35) Dokavadž nepoložím nepřátel tvých, aby byli podnože noh tvých. (36) Protož věziž jistě všecken dům Izraelský, žeť jest Bůh i Pánem ho učinil i Kristem, toho Ježíše, kteréhož jste vy ukřižovali.

NEBOŤ JEST DAVID NEVSTOUPIL V NEBE → ŽEŤ JEST BŮH I PÁNEM HO UČINIL I KRISTEM, TOHO JEŽÍŠE, KTERÉHOŽ JSTE VY UKŘÍŽOVALI.

(Mé osobní myšlenky: Petrova argumentace ve Skutcích 2:29-36 je stručná. Petrova argumentace nepotřebuje žádnou vychytralost. David psal o někom, kdo se posadí po Boží pravici. David sám nikdy nevstoupil, aby se posadil po Boží pravici. Člověk se mohl jít podívat na Davidův hrob, jak Petr říká o pár veršů dříve. Žalm proto nebyl o Davidovi. Petr pak jmenuje osobu, o níž žalm pojednával. Petr jmenuje tuto osobu zcela bez zjemnění: „toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.“ Petr nazývá tuto osobu „i Pánem i Kristem.“)

J4. TENTÝŽ ŽALM ŘÍKÁ JEŠTĚ JEDNU VĚC — A LIST ŽIDŮM NA NÍ STAVÍ CELÝ ARGUMENT

Žalmy 110:4 Přisáhl Hospodin, a nebude želeť toho, řka: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova.

PŘISÁHL HOSPODIN, A NEBUDE ŽELEŤI TOHO → ŘKA: TY JSI KNĚZ NA VĚKY PODLÉ ŘÁDU MELCHISEDECHOVA.

Židům 5:5 Tak i Kristus ne sám sobě té cti osobil, aby byl nejvyšším knězem, ale ten, kterýž řekl jemu: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. (6) Jakž i jinde praví: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova.

TAK I KRISTUS NE SÁM SOBĚ TÉ CTI OSOBIL, ABY BYL NEJVYŠŠÍM KNĚZEM → TY JSI KNĚZ NA VĚKY PODLE ŘÁDU MELCHISEDECHOVA.

Židům 7:3 Bez otce, bez matky, bez rodu, ani počátku dnů, ani skonání života nemaje, ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává knězem věčně.

ANI POČÁTKU DNŮ, ANI SKONÁNÍ ŽIVOTA NEMAJE → ZŮSTÁVÁ KNĚZEM VĚČNĚ.

Židům 7:24 Ale tento poněvadž zůstává na věky, věčné má kněžství. (25) A protož i dokonale spasiti může všechny přistupující skrze něj k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně.

ON ZŮSTÁVÁ NA VĚKY A MÁ NEMĚNITELNÉ KNĚŽSTVÍ → MŮŽE DOKONALE SPASITI TY, KTEŘÍ SKRZE NĚHO PŘÍCHÁZEJÍ K BOHU.

(Mé osobní myšlenky: Jeden krátký žalm obsahuje velké množství obsahu. Žalm 110 jmenuje kohosi, koho David nazývá svým Pánem, seděl po Boží pravici. Žalm 110 jmenuje krále vládnoucího ze Sionu. Žalm 110 jmenuje kněze na věky, řádu staršího než kněžství Izraele, k němuž se Bůh zavázal přísahou, kterou Bůh nevezme zpět. Ve starověkém Izraeli zákon udržoval úřad krále a úřad kněze oddělené. Muži nebylo dovoleno zastávat oba úřady podle tohoto zákona. Žalm 110 dává oba úřady jedné osobě. Kniha Židům věnuje několik kapitol vysvětlení, kdo tato osoba je.)

K. VZKŘÍŠEN Z HROBU — A ŽIJÍCÍ VE VÁS

K1. SAMOTNÝ FAKT, A JAK BYL PŘEDÁN

1. Korintským 15:3 Vydal jsem zajisté vám nejprve to, což jsem i vzal, že Kristus umřel za hříchy naše podle Písem (4) A že jest pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne podle Písem.

KRISTUS ZEMŘEL ZA NAŠE HŘÍCHY PODLE PÍSEM + BYL POHŘBEN + TŘETÍHO DNE VSTAL Z MRTVÝCH.

1. Korintským 15:20 Ale vstalť jest z mrtvých Kristus, prvotiny těch, jenž zesnuli.

KRISTUS VSTAL Z MRTVÝCH A STAL SE PRVOTINOU TĚCH, KTEŘÍ ZESNULI.

K2. CO VZKŘÍŠENÍ O NĚM DOKÁZALO

Římanům 1:3 O Synu jeho, (zplozeném z semene Davidova s strany těla (4) Kterýž prokázán jest býti Synem Božím mocně, podle Ducha posvěcení, skrze z mrtvých vstání,) totiž o Ježíši Kristu, Pánu našem **KTERÝŽ UČINĚN JEST Z SEMENE DAVIDOVA PODLE TĚLA → A OKÁZAL SE BÝTI SYNEM BOŽÍM MOCNĚ, PODLE DUCHA POSVĚCENÍ, VZKŘÍŠENÍM Z MRTVÝCH.**

(Moje osobní myšlenky: Pavel opět uvádí obě poloviny odpovědi v jedné větě, v pořadí, v Římanům 1:3-4. Ježíš pocházel z Davidova rodu, podle těla. Ježíš byl mocně prohlášen Synem Božím tím, že vyšel z hrobu. Kterýkoli člověk může tvrdit, že je Synem Božím. Pouze Ježíš měl toto tvrzení kdy dokázáno tím, že vstal z mrtvých.)

K3. STARÝ ZÁKON TO ŘEKL JAKO PRVNÍ

Žalmy 16:10 Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení. (11) Znamou učiníš mi cestu života; sytost hojného veselí jest před obličejem tvým, a dokonalé utěšení po pravici tvé až na věky.

NEBO NENECHÁŠ DUŠE MÉ V PEKLE → ANIŽ DOPUSTÍŠ SVATÉMU SVÉMU VIDĚTI PORUŠENÍ.

Skutky 2:29 Muži bratří, sluší směle mluvit k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne. (30) Prorok tedy byv a věděl, že přísahou zavázal se jemu Bůh, že z plodu ledví jeho podle těla vzbudí Krista a posadí na stoličce jeho (31) To předzvěděv, mluvil o vzkříšení Kristovu, že není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení.

DAVID ZEMŘEL I POCHOVÁN JEST → TO PRVE VIDĚV, MLUVIL O VZKŘÍŠENÍ KRISTOVU.

K4. A NYNÍ — ŽIJE V LIDU, KTERÝ ZACHRÁNIL

Římanům 8:11 Jestližeť pak Duch toho, kterýž vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá v vás, ten, kterýž vzkřísil Krista z mrtvých, obživí i smrtelná těla vaše, pro přebývajícího Ducha jeho v vás.

DUCH TOHO, KTERÝŽ VZKŘÍSL JEŽÍŠE Z MRTVÝCH, PŘEBÝVÁ VE VÁS → ONĚ I VAŠE SMRTELNÁ TĚLA OBŽIVÍ.

Galatským 2:20 S Kristem ukřižován jsem. Živť jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýžto zamiloval mne a vydal sebe samého za mne.

S KRISTEM UKŘIŽOVÁN JSEM → ŽIJTĚ PAK NE JIŽ JÁ, ALE ŽIJE VE MNĚ KRISTUS.

Koloským 1:27 Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest přebývání Krista v vás, kterýž jest naděje slávy **[G3466 musterion ■]**

TOTO TAJEMSTVÍ = KRISTUS VE VÁS, NADĚJE SLÁVY.

Jan 14:23 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostríhati bude, a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a příbytek u něho učiníme.

MILUJE-LI MNE KDO, SLOVA MÉHO OSTRÍHATI BUDE → A K NĚMU PŘIJDEME, A PŘÍBYTEK U NĚHO UČINÍME.

(Mé osobní myšlenky: Sleduj celou linii tohoto studia až k jejímu závěru. Ježíš byl s Otcem dříve, než bylo cokoli stvořeno. Ježíš se zjevoval lidem ve Starém zákoně, a ti lidé zůstali naživu. Ježíš se narodil z ženy v malém městečku. Ježíš byl zabit na kopci, na dřevě, mimo město. Ježíš vyšel z hrobu. Bible nyní říká, že Ježíš žije v lidech. Tento závěr je tím, k čemu toto studium celou dobu směřovalo. Smyslem tohoto studia nikdy nebylo vyhrát spor o to, kdo Ježíš je. Smyslem tohoto studia je, že ten, kdo je toto vše, chce žít uvnitř tebe. Všimni si také Jana 14:23: „přijdeme.“ Množné číslo hlasu, který otevřel Bibli v Genesis 1:26, je zde stále přítomné.)

L. VRÁTÍ SE — A VOLBA, KTERÁ TRVÁ NAVĚKY

L1. PŘICHÁZÍ, A KAŽDÉ OKO HO UZŘÍ

Skutky 1:9 A to pověděv, ani na to hledí, vzhůru vyzdvižen jest, a oblak vzal jej od očí jejich. (10) A když za ním v nebe jdoucím pilně hleděli, aj, dva muži postavili se podle nich v rouše bílém (11) A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž vzhůru vzat jest od vás do nebe, takť přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.

KTERÝŽ VZHŮRU VZAT JEST OD VÁS DO NEBE, TAKŤ PŘIJDE, JAKŽ JSTE SPATŘILI ZPŮSOB JEHO JDOUCÍHO DO NEBE.

Zjevení 1:7 Aj, bere se s oblaky, a uzříť jej všeliké oko, i ti, kteříž ho bodli; a budou plakati pro něj všechna pokolení země, jistě, Amen.

A UZŘÍŤ HO VŠELIKÉ OKO, I TI, KTEŘÍŽ JEJ PROBODLI.

L2. 2. Tesalonickým 1:7 Vám pak, úzkost trpícím, aby dáno bylo odpočinutí s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe, s anděly moci jeho **[G1557 ekdikesis ■]** (8) V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, jenž neznají Boha a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista (9) Kteříž pomstu ponesou, věčné zahynutí, zahnání jsouce od tváře Páně a od slávy moci jeho (10) Když přijde, aby oslaven byl v svatých svých a předivný ukázal se ve všech věřících, (nebo uvěřeno jest svědectví našemu u vás,) v onen den.

V PLAMENNÉM OHNI VYKONÁVAJE POMSTU NA TĚCH, KTEŘÍ NEZNÁJÍ BOHA, A KTEŘÍ NEPOSLOUCHAJÍ EVANGELIUM → KDYŽ PŘIJDE, ABY BYL OSLAVEN VE SVÝCH SVATÝCH.

(Moje osobní myšlenky: Přečtěte si 2. Tesalonickým 1:8 pomalu. 2. Tesalonickým 1:8 jmenuje dvě skupiny, ne jednu skupinu. První skupina Boha NEZNÁ. Druhá skupina evangelium NEPOSLOUCHÁ. Poznání a poslušnost jsou uvedeny společně v téže verši. Všimněte si také 2. Tesalonickým 1:10, které je součástí téže věty. Týž příchod Ježíše, který je pro jednu skupinu ohněm, je pro druhou skupinu slávou. Toto je jedna jediná událost. Na které straně této události člověk stojí, se rozhoduje nyní, ne později.)

L3. Zjevení 19:11 I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, a kterýž v spravedlnosti soudí i bojuje. (12) Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. (13) A byl odín v roucho pokropené krví, a slovet jméno jeho Slovo Boží.

TEN, KTERÝ NA NĚM SEDĚL, SLUL VĚRNÝ A PRAVÝ → JEHO JMÉNO SLOVE SLOVO BOŽÍ.

Zjevení 19:16 A máť na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán pánů.

KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.

(Mé osobní myšlenky: Všimněte si jedné malé věty ve Zjevení 19:12. Ježíš měl napsané jméno, které nikdo neznal, jen on sám to jméno znal. Jména, která jsou tomuto studiu dána, se objevují v téže úryvku. Jsou to jména Věrný a Pravý. Slovo Boží. Král králů a Pán pánů.)

L4. KNIHY OTEVŘENY

Zjevení 20:11 I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno. (12) I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevřeny jsou. A jiné knihy také jsou otevřeny, to jest knihy života, i souzení jsou mrtví podle toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podle skutků svých. (13) A vydalo moře mrtvé, kteříž byli v něm, tolikéž smrt i peklo vydali ty, kteříž v nich byli, i souzení jsou jeden každý podle skutků svých. (14) Smrt pak a peklo uvržení jsou do jezera ohnivého, a toť jest smrt druhá. (15) I ten, kdož není nalezen v knihách života, uvržen jest do jezera ohnivého.

KNIHY BYLY OTEVŘENY + JINÁ KNIHA BYLA OTEVŘENA, KTERÁŽ JEST KNIHA ŽIVOTA → A KDOŽ NEBYL NALEZEN ZAPSÁN V KNIZE ŽIVOTA, UVRŽEN BYL DO JEZERA OHNIVÉHO.

(Mé osobní myšlenky: U trůnu se ve Zjevení 20:12 objevují dva druhy knih. Jeden druh knih zaznamenává, co lidé činili. Druhý druh knih zaznamenává jména a nazývá se kniha života. Zjevení 20:12 neříká, že by byl kdokoli spasen na základě toho, co bylo zapsáno v knihách skutků. Zjevení 20:15 říká, že jedinou věcí, která rozhodovala o výsledku, bylo, zda bylo jméno dané osoby zapsáno v knize života.)

L5. VOLBA, VYSLOVENÁ TAK JASNĚ, JAK JEN BIBLE KDY COKOLI VYSLOVUJE

Jan 3:18 Kdož věří v něho, nebude odsouzen, ale kdož nevěří, jižť jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

KDO NEVĚŘÍ, JEST JŽ ODSOUZEN.

Jan 3:36 Kdož věří v Syna, má život věčný; ale kdožť jest nevěřící Synu, neuzříť života, ale hněv Boží zůstává na něm.

KDOŽ VĚŘÍ V SYNA, MÁ ŽIVOT VĚČNÝ.

Římanům 6:23 Nebo odplata za hřích jest smrt, ale milost Boží jest život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.

NEBO ODPLATA ZA HŘÍCH JEST SMRT → ALE MILOST BOŽÍ JEST ŽIVOT VĚČNÝ V KRISTU JEŽÍŠI, PÁNU NAŠEM.

(Mé osobní myšlenky: Římanům 6:23 je ústředním veršem celé této studie. Římanům 6:23 je jedna krátká věta se dvěma polovinami. Za hřích náleží splatit dluh, a tím dluhem je smrt. Tato platba se uskuteční jedním ze dvou způsobů. Buď člověk zaplatí tuto platbu osobně, navěky, nebo člověk přijme jako dar to, co již zaplatil Ježíš. To je celá volba. Nikdo se té volbě nevyhne, protože nezvolit si je totéž jako zvolit si tu první cestu. Vše v této studii, od „učíňme člověka“ v Genesis 1:26 až po trůn ve Zjevení 20, směřovalo k tomuto jedinému rozhodnutí. Ještě je čas učinit toto rozhodnutí. Ježíš stále volá.)

L6. Skutky 4:12 A není v žádném jiném spasení; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spaseni býti.

A NENÍ V ŽÁDNÉM JINÉM SPASENÍ → NEBOŤ NENÍ JINÉHO JMÉNA POD NEBEM DANÉHO LIDEM, SKRZE KTERÉŽ BYCHOM MOHLI SPASENI BÝTI.

ZÁVĚR

Zjevení 22:17 A Duch i nevěsta řkou: Pojď. A kdož slyší, rciž: Přijď. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo.

A DUCH I NEVĚSTA ŘKOU: POJĎ → A KDO CHCE, NABEŘ VODY ŽIVOTA DARMO.

Jan 3:17 Neboť jest neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho.

NEBOŤ JEST NEPOSLAL BŮH SYNA SVÉHO NA SVĚT, ABY ODSOUDIL SVĚT → ALE ABY SPASEN BYL SVĚT SKRZE NĚHO.

(Mé osobní myšlenky: Poslední pozvání v Bibli nic nestojí a je nabízeno každému. Použité slovo je „kdokoli.“ Toto slovo záměrně nikoho nevynechává. Nevynechává ani nejhoršího člověka, který čte tuto studii, ani toho, kdo už roky říká ne. Ježíš, který je vším tímto, je ten, kdo říká Přijď. Vše, co člověk musí udělat, je přijít a vzít vodu života.)

PRAKTICKÝ KVÍZ

1. Genesis 1:26 — I řekl Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu:

- a) podle naší podoby
- b) a hle, bylo to velmi dobré
- c) k obrazu Božímu stvořil ho

2. Izaiáš 7:14 — Aj, panna počne a porodí syna:

- a) a nazveš jméno jeho JEŽÍŠ
- b) a nazve jméno jeho Immanuel
- c) a nazvou jméno jeho Emmanuel

3. Soudců 13:22 — I řekl Manue ženě své: Jistě umřeme:

- a) neboť jsem člověk nečistých rtů
- b) neboť místo, na kterém stojíš, je země svatá
- c) protože jsme viděli Boha

4. Žalm 110:1 — Řekl Hospodin Pánu mému: Sed' na pravici mé:

- a) dokud nepoložím nepřátele tvé za podnož noh tvých
- b) panuj uprostřed svých nepřátel
- c) dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou

5. Židům 1:8 — Ale k Synu dí: Trůn tvůj, ó Bože, na věky věků:

- a) žezlo spravedlnosti je žezlo tvého království
- b) žezlo království tvého jest žezlo přímosti
- c) a vláda bude na rameni jeho

6. Genesis 22:8 — Bůh sám opatří sobě hovádko k oběti zápalné:

- a) a vložil jej na Izáka syna svého
- b) a šli oba spolu
- c) hle, oheň a dříví

7. 2. Tesalonickým 1:9 — Kteríž pomstu ponesou, věčné zahynutí, od tváři Páně:

- a) a od slávy jeho moci
- b) což jest smrt druhá
- c) a pro slávu jeho velebnosti

KLÍČ ODPOVĚDÍ: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

SVĚDKOVÉ ZA TOUTO ODPOVĚDÍ

Tato odpověď nespočívá na hlase jediného pisatele. Podílejí se na ní Mojžíš, Jozue, pisatel knihy Soudců, pisatel knih Paralipomenon a David. Podílejí se na ní také Izaiáš, Micheáš a Malachiáš. Podílejí se na ní také Matouš, Lukáš a Jan. Petr promlouvá o Letnicích. Filip promlouvá na pusté cestě. Pavel píše napříč osmi listy. Pisatel listu Židům ji uzavírá. To je patnáct hlasů, napříč dvaceti osmi knihami Bible, od první kapitoly knihy Genesis až po poslední kapitolu knihy Zjevení. Všechna patnáct hlasů říká totéž o téže osobě.

JAK SE TATO STUDIE VĚTVÍ

JAK STÍN UKAZUJE NA SVĚTLO: DŘEVO POLOŽENÉ NA ZÁDA IZÁKA (GENESIS 22:6) A KŘÍŽ POLOŽENÝ NA ZÁDA SYNA (JAN 19:17). STÍN SE OBJEVIL NA HOŘE. TĚLO SE OBJEVILO VENKU ZA MĚSTEM.

→ **JAK ZÁLEŽÍ NA SLOVECH: JEDNO ANGLICKÉ SLOVO „PÁN“ PŘEDSTAVUJE DVĚ RŮZNÁ HEBREJSKÁ SLOVA V ŽALMU 110:1. TĚMITO DVĚMA HEBREJSKÝMI SLOVY JSOU JEHOVA (H3068) A ADOWN (H113). CELÝ ARGUMENT, KTERÝ JEŽÍŠ UVEDL V MATOUŠI 22:45, STOJÍ NA TOMTO ROZDÍLU.**

→ **JAK SE TO TÝKÁ TEBE: JEŽÍŠ NENÍ JEN TÍM, KDO PŘIŠEL. JEŽÍŠ NENÍ JEN TÍM, KDO PŘIJDE. JEŽÍŠ JE TÍM, KDO CHCE ŽÍT V TOBĚ NYNÍ (KOLOSÝM 1:27, GALATSKÝM 2:20).**

CO TO ZNAMENÁ PRO VĚČNOST: MZDA ZA HŘÍCH JE SMRT. MILOST BOŽÍ PAK JE VĚČNÝ ŽIVOT SKRZE JEŽÍŠE KRISTA, NAŠEHO PÁNA (ŘÍMANŮM 6:23). TOTO JSOU JEDINÉ DVA ZPŮSOBY, JAK ČLOVĚK KDY SPLÁCÍ DLUH HŘÍCHU.

→ **ODBOČKA: ŽALM 110:4 A KNIHA ŽIDŮM KAPITOLA 7 OTEVÍRAJÍ CELOU NAUKU O KNĚŽSTVÍ MELCHISEDECHOVĚ. TATO NAUKA POPISUJE KRÁLE A KNĚZE SPOJENÉ V JEDNOM MUŽI, STARŠÍHO NEŽ ZÁKON, POTVRZENÉHO PŘÍSAHOU, KTEROU BŮH NEVEZME ZPĚT. TATO NAUKA SI ZASLOUŽÍ VLASTNÍ UCELENÉ STUDIUM.**

→ **VEDLEJŠÍ STOPA: „MY“ A „NAŠE“ Z GENESIS 1:26, SPOLU S „JEDINÝM HOSPODINEM“ Z DEUTERONOMIA 6:4, OTEVÍRÁ CESTU K CELÉMU STUDIU O BOŽSTVÍ. BOŽSTVÍ JE JEDEN BŮH, PŘIČEMŽ OTEC, SYN A DUCH SVATÝ JSOU V CELÉ BIBLI JMENOVÁNI JAKO ODLIŠNÉ OSOBY. TOTO STUDIUM SE DOTKLO JEN OKRAJE TOHOTO CELÉHO STUDIA.**

→ **VEDLEJŠÍ STEZKA: 2. TESALONICKÝM 1:7-10 A ZJEVENÍ 19:11-16 OTEVÍRAJÍ CELÉ UČENÍ O NÁVRATU JEŽÍŠE. TOTO UČENÍ ZAHHRNUJE JISTOTU NÁVRATU JEŽÍŠE, NÁHLOST NÁVRATU JEŽÍŠE A PŘÍKAZ BDĚT NAD NÁVRATEM JEŽÍŠE. ŘEKNĚME JASNĚ: PÍSMO UVÁDÍ JISTOTU NÁVRATU JEŽÍŠE A ODMÍTÁ UDAT ČASOVÝ PLÁN NÁVRATU JEŽÍŠE (MATOUŠ 24:36, SKUTKY 1:7). TATO SLUŽBA TAKÉ ODMÍTÁ UDAT ČASOVÝ PLÁN NÁVRATU JEŽÍŠE.**

→ **ODBOČKA: GENESIS 3:15, SÍMĚ ŽENY, OTEVÍRÁ CELOU LINII ZASLÍBENÉHO SEMENE. TATO LINIE PROCHÁZÍ ABRAHAMEM (GENESIS 22:18), DAVIDEM (ŽALM 132:11) A JE PŘÍMO POJMENOVÁNA V GALATSKÝM 3:16.**

→ **MOŽNÉ ZJEVENÍ: JÁKOB SE V GENESIS 32 PTAL ZÁPASÍČÍHO NA JEHO VLASTNÍ JMÉNO A BYLO MU ODEPŘENO (GENESIS 32:29). MANOACH SE PTAL ANDĚLA HOSPODINOVA NA JEHO VLASTNÍ JMÉNO A BYLO MU ŘEČENO, ŽE JMÉNO JE PILI (H6383), PŘÍLIŠ PODIVUHODNÉ, NEŽ ABY MOHLO BÝT POZNÁNO (SODCŮ 13:18). IZAIÁŠ PAK ŘÍKÁ, ŽE DÍTĚ, JEŽ SE NÁM NARODILO, BUDE NAZVÁNO DIVUPLNÝ, PELE (H6382), ZE STEJNÉHO KOŘENE (IZAIÁŠ 9:6). JMÉNO, JEŽ BYLO VE STARÉM ZÁKONĚ ZADRŽENO, JE OHLÁŠENO NAD DÍTĚTEM. NA KONCI BIBLÉ, VYJÍŽDĚJÍCÍ Z NEBE, MÁ JEŽÍŠ STÁLE JMÉNO, KTERÉ NEZNÁ ŽÁDNÝ ČLOVĚK, JEN ON SÁM (ZJEVENÍ 19:12). JMÉNO JE DÁNO, A TO JMÉNO JE STÁLE HLUBŠÍ, NEŽ CO BYLO V TOMTO STUDIU ŘEČENO.**

OTEVŘENÉ POZVÁNÍ — AŽ JSI KDOKOLI, ČTI DÁLE

Nemusíte být křesťanem, abyste mohli číst tuto studii. Mohly vás sem přivést mnohé věci. Mohlo vás sem přivést hledání. Mohla vás sem přivést hádka. Mohla vás sem přivést otázka, kterou nosíte v sobě už léta. Mohla vás sem přivést zvědavost ohledně víry někoho jiného. Vše na této webové stránce je vaše, zdarma, ve vašem vlastním jazyce. Nikdy se neptáme na vaše jméno. Nikdy se neptáme na vaši zemi. Nikdy se neptáme, čemu věříte. Jedna studie nemůže plně popsat Ježíše. Vložili jsme do této otázky vše, co jsme měli, a tato studie přesto prošla Biblí jen po jedné cestě. Ježíš existoval před počátkem. Ježíš existuje nyní. Ježíš se vrátí. Žádná jediná stránka nemůže dokončit popis toho všeho. Zde na vás čekají další studie. Zde čekají studie o milosrdenství. Zde čekají studie o moudrosti. Zde čekají studie o poznání. Zde čekají studie o trpělivosti. Zde čekají studie o zbožnosti. Přibývají další studie. Čtete tyto studie v jakémkoli pořadí, jaké se vám líbí. Cestou si ověřujte naše zdroje. Každý verš v těchto studiích je záměrně vytištěn v plném znění. Nikdy nemusíte věřit jen našemu slovu. Každý verš si můžete zvážet sami.

Po tomto pozvání následuje ještě jedno. Nebudeme předstírat, že je to pozvání skryté. Tím pozváním je studie o tom, co musí člověk udělat, aby byl spasen. Přečtěte si tuto studii nyní, pokud si ji chcete přečíst nyní. Přečtěte si nejprve něco jiného, pokud byste raději četli nejprve něco jiného. Nikdo to nepočítá. Dveře zůstávají otevřené tak jako tak. Pavel pronesl níže uvedená slova ve městě plném oltářů bohům, kteří nebyli jeho vlastním Bohem. Pavel pronesl tato slova lidem, kteří ho nepožádali, aby do toho města přišel:

Skutky 17:26 A učinil z jedné krve všechno lidské pokolení, aby přebývalo na tváři vší země, vyměřiv jim uložené časy a cíle přebývání jejich (27) Aby hledali Boha, zda by snad makajíce, mohli naléztí jej, ačkoli není daleko od jednoho každého z nás.

UČINIL Z JEDNÉ KRVE VŠECKO POKOLENÍ LIDSKÉ → ABY HLEDALI BOHA, ZDALI BY HO SNAD OŠÁHAJÍCE NALEZTI MOHLI + BY NENÍ DALEKO OD JEDNOHO KAŽDÉHO Z NÁS.

HEBREJSKÁ KLÍČOVÁ SLOVA

“anděl / posel” — H4397 malak — poslaný; posel; anděl

Toto slovo pojmenovává úkol, nikoli povahu. Toto slovo se používá o lidech. Toto slovo se používá o prorocích. Toto slovo se používá o nebeských bytostech. Toto slovo samo o sobě nikdy neříká, ČÍM poslaná osoba je. Toto slovo samo o sobě pouze sděluje, že osoba byla poslána. Zbytek musí sdělit okolní biblický text. Okolní biblický text v těchto vyprávěních skutečně sděluje zbytek.

“Bůh” — H430 elohim — Bůh; bohové; pravý Bůh

Elohim je tvar množného čísla. Elohim je znovu a znovu používán pro jediného pravého Boha, spolu se slovesy v jednotném čísle. Toto slovo samo v sobě nese plnost, kterou toto studium zkoumá.

“HOSPODIN” — H3068 Jehovah — smluvní jméno Boží, psané v KJV jako LORD velkými písmeny

Kdekoli se ve Starém zákoně objevuje slovo PÁN velkými písmeny, Jehova je hebrejské jméno stojící za anglickým slovem LORD.

“Pán” — H113 adown — pán; vládce; majitel; ten, kdo panuje

V Žalmu 110:1 tvar adown zní “Pán můj”. Adown je jiné hebrejské slovo než Jehova, Hospodin, který mluví k Pánu Davidovu v tomto verši.

“jeden” — H259 echad — jeden; sjednocený; první

Echad je slovo v “Hospodin, náš Bůh, Hospodin jediný jest.” Echad je totéž slovo použité pro večer a jitra, nazvané JEDEN den. Echad je totéž slovo použité pro muže a jeho ženu, kteří se stávají JEDNÍM tělem.

“jediný syn” — H3173 yachiyd — jediný; jedináček; osamocený; milovaný

Genesis 22 nazývá Izáka třikrát „tvým jediným synem”. Jachid znamená jediný a nenahraditelný.

“dřevo / strom” — **H6086 ets** — strom; dřevo; klestí; prkno; hůl

Ec je jedno hebrejské slovo, které zahrnuje jak živý strom, tak opracované dřevo. Ec je slovo pro dřevo, které Abraham naložil na Izáka.

“podivuhodný” — **H6382 pele** — div; zázrak; něco, co přesahuje chápání

Pele je první jméno dané dítěti v Izaiáši 9:6.

“tajemství / divuplný” — **H6383 piliy** — podivuhodný; příliš podivuhodný, než aby byl poznán

Piliy je slovo, které anděl Hospodinův dává Manoachovi, aby popsal své vlastní jméno. Piliy pochází ze stejného kořene jako jméno pele v Izaiáši 9:6.

“panna” — **H5959 almah** — mladá neprovdaná žena; panna; dívka

Almah je slovo použité v Izaiáši 7:14.

“Immanuel” — **H6005 Immanuwel** — s námi Bůh ■

Immanuel je jméno, které je samo o sobě celou větou. Matouš toto jméno pro čtenáře překládá.

“vůdce / kníže” — **H8269 sar** — hlavní osoba; náčelník; velitel; kníže; vládce

Sar je titul, který si nárokuje muž s taseným mečem před Jerichem.

“JÁ JSEM” — **H1961 hayah** — být; existovat; stát se

Hajah je kořenné slovo pod „JSEM, KTERÝ JSEM“ u hořícího keře.

ŘECKÁ KLÍČOVÁ SLOVA

“Slovo” — **G3056 logos** — slovo; výrok; věc vyřčená; vyjádření myšlenky

Jan nezačíná Evangelium Janovo narozením. Jan začíná Evangelium Janovo před počátkem.

“přebývalo” — **G4637 skenoo** — stavět stan; táhnout se stanem; bydlet ve stanu

“A to Slovo tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi.” Tento verš popisuje Boha žijícího v lidském těle podobně jako člověk přebývá ve stanu.

“jednorozený” — **G3439 monogenes** — jednorozený; jedinečný; jediný svého druhu

Monogenes je použito o Synu. Monogenes je použito o Izákovi v Židům 11:17.

“vyložil” — **G1834 exegeomai** — vyvést; vyvést ven; plně vypovědět; oznámit

Nikdo nikdy Boha neviděl. Jednorozený Syn vyvedl Boha na světlo, kde jej lze spatřit.

“smířený” — **G2644 katallasso** — změnit se z nepřátelství v přátelství; navrátit do přízně

Katallasso pojmenovává celý důvod kříže v jediném slově.

“smíření” — **G2643 katallage** — obnovení milosti; opětovné spojení dvou oddělených stran

Katallage pochází ze stejného kořene jako výše uvedené katallasso. Katallasso označuje akt smíření (obnovení přátelství mezi dvěma, kteří byli odloučeni). Katallage označuje výsledek tohoto smíření.

“odpuštění” — **G859 aphesis** — odeslání pryč; propuštění; uvolnění; odpuštění

Bez vylití krve není odpuštění hříchů.

“tajemství” — **G3466 musterion** — tajemství; něco dříve skryté a nyní zjevené

V Bibli tajemství nikdy není hádankou, kterou je třeba vyřešit. Tajemství v Bibli je tajemství, které se Bůh rozhodl vyjevit.

“pomsta” — **G1557 ekdikesis** — to, co vychází ze spravedlnosti; úplné napravení křivdy

Ekdikesis je slovo použité ve 2. Tesalonickém 1:8. Ekdikesis neznamená nekontrolovaný hněv. Ekdikesis znamená spravedlnost vykonanou úplně.

“prvorozený” — **G4416 prototokos** — prvorozený; poprvé zplozený

Otec o Synu říká: „Ať se jemu klanějí všichni andělé Boží.”

SOURCES & CREDITS

Scripture: Kralicka (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).
Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).
© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).